

จดหมายข่าวด้านการเข้าถึงความยุติธรรม และการคุ้มครองสิทธิแก่แรงงานข้ามชาติในประเทศไทย NEWSLETTERS Access to Justice and Rights Protection for Migrants Workers in Thailand

ฉบับที่ 11: มกราคม-มีนาคม 2559

Quarterly newsletter 11th issue: January-March 2016



สถานการณ์ด้านนโยบาย
และการบังคับใช้กฎหมาย

สรุปรายงานประเมินสถานการณ์ ด้านสิทธิมนุษยชนในประเด็นการค้ามนุษย์ ช่วงปี 2557 และบางส่วนของปี 2558

สถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทยเป็นที่จับตามองมาตลอดระยะเวลาเกือบสิบปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ก่อนมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 เรื่อยมาจนกระทั่งรัฐไทยอนุมัติการกฎหมายดังกล่าวให้เป็นกฎหมายภายใน อันสอดคล้องกับเนื้อหาที่อนุวัติการมาจากอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก

ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า กฎหมายหลักที่ใช้ในการป้องกัน ปราบปรามและคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ของไทยมีความสอดคล้องกับแนวทางการต่อต้านการค้ามนุษย์ในระดับสากล

อย่างไรก็ตาม ผลจากการจัดอันดับประเทศต่างๆ ตามรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ของกระทรวงต่างประเทศ สหรัฐอเมริกาที่ให้ประเทศไทยตกอยู่ในกลุ่มประเทศที่ต้องจับตามองหรือ Tier 2.5 (Watch List) มาถึงสามปีซ้อน และปรับเป็นประเทศต่ำสุดหรือ Tier 3 ถึงสองปีซ้อน มีผลโดยตรงต่อการวางกลไกแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ภายในประเทศ ทั้งรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร และรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา โดยเฉพาะส่วนของการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย การเพิ่มความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมาย ตลอดจนการกำกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในปฏิบัติตามกฎหมายและนโยบาย ตามแผนการป้องกัน แผนการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมายและแผนในการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยรัฐไทยทุ่มทั้งงบประมาณในการดำเนินงานตามแผนการดังกล่าวพร้อมทั้งเพิ่มศักยภาพของบุคลากรให้มีความเท่าทันและรองรับต่อการปฏิบัติงานตามแผน

ทั้งนี้ รูปผลของการประเมินงานตามแผนงานของรัฐไทย ยังมีแค่ส่วนของการรายงานความคืบหน้าและผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติตามแผนงาน แต่ยังคงขาดในส่วนการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนตามหลักการของพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายภายในโดยเฉพาะประเด็นการค้ามนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ

ดังนั้น มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (มูลนิธิ) โดยโครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน จึงได้รวบรวมหลักการ แนวคิดและกลไกของรัฐในการป้องกันการค้ามนุษย์เน้นเฉพาะด้านแรงงาน พิจารณาทั้งเกณฑ์ในการประเมินสถานการณ์ตามพันธกรณีระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศ ผ่านการพิจารณาหลักของรัฐในการดำเนินงานด้านต่างๆ และตั้งข้อสังเกตในแต่ละประเด็นนั้นๆ โดยประสงค์ให้บุคคลทั่วไปได้รับทราบถึงสถานการณ์การค้ามนุษย์ว่าในแต่ละปี ประเทศไทยมีเหตุการณ์หรือพัฒนาการที่สำคัญและผลกระทบทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อการป้องกัน การดำเนินคดี และการบังคับใช้กฎหมายตลอดทั้งการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ได้รับการรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายภายในของไทยและตามพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของรัฐไทยในเรื่องใดบ้าง ในสามประเด็นหลักคือ หลักการ แนวคิดและกลไกของรัฐในการป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน หลักการ แนวคิดและกลไกของรัฐในการดำเนินคดีและบังคับใช้กฎหมายเพื่อปราบปรามการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน และหลักการแนวคิดและกลไกของรัฐในการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ซึ่งมีรายละเอียดโดยสรุป ดังนี้

1. หลักการ แนวคิดและกลไกของรัฐในการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

เมื่อพิจารณาภาพรวมของหลักการ แนวคิดและกลไกของรัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายจะเห็นได้ว่า สถานการณ์การป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานถูกปรับปรุงและมีแนวโน้มในการแสวงหาหน่วยงานอื่นเพื่อมาร่วมเสริมงานบังคับใช้กฎหมายที่รับผิดชอบโดยหน่วยงานรัฐ ตลอดทั้งยกระดับการคุ้มครองแรงงานต่างด้าวอันเป็นกลุ่มเสี่ยงที่อาจตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้านแรงงานด้วยการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือระหว่างรัฐ หรือ Memorandum of Understanding (MOU) และพัฒนามาตรฐานการคุ้มครองแรงงาน เช่น การวางมาตรการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว ให้สอดคล้องกับมาตรฐานระหว่างประเทศด้านแรงงานร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศควบคู่ไปกับการแสวงหาความร่วมมือกับเครือข่ายแรงงานและองค์กรภาคธุรกิจด้วย

อย่างไรก็ตาม โครงการเห็นว่าความพิเศษของการแสวงหาประโยชน์จากการบังคับใช้แรงงานหรือบริการคือรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ที่ยึดโยงกับระบบการจ้างงานทุกประเภทและทุกขนาด โดยเฉพาะในประเทศไทย หลายคดีเกิดขึ้นในการจ้างงานประมงทะเล อุตสาหกรรมต่อเนื่อง ประมงทะเล และอุตสาหกรรมโรงงาน ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจึงถูกละเมิดสิทธิด้วยการแสวงหาประโยชน์ทั้งจากระบบการจ้างงานและการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์อีกด้วย ดังนั้น การดำเนินแผนการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานจึงควรมุ่งสู่การปรับปรุง นโยบายกฎหมายและระบบการจ้างงานให้สอดคล้องกับกรอบพันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน มาตรฐานระหว่างประเทศด้านแรงงานและกฎหมายภายในประเทศ

โดยทางโครงการมีข้อสังเกตต่อสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเด็นการป้องกันการการค้ามนุษย์ด้านแรงงานดังต่อไปนี้

1.1 ข้อดีของมาตรการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าว

โครงการเห็นว่าในส่วนของมาตรการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวของรัฐบาล นอกจากมีวัตถุประสงค์เพื่อลดการแสวงหาประโยชน์จากแรงงานและป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์แล้ว ยังให้ประโยชน์เบื้องต้นด้วยการเปิดโอกาสให้กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย สามารถแสดงตัวต่อรัฐไทยซึ่งเป็นข้อดีต่อหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและตรวจสอบแรงงาน

ต่างดาว จะได้ทราบถึงจำนวนแรงงานต่างดาวที่ทำงานอยู่ในประเทศไทยในฐานะแรงงานและเอื้อต่อการนำบุคคลดังกล่าวเข้าสู่ระบบการคุ้มครองในฐานะแรงงานทั้งตามกฎหมายภายในและตามพันธกรณีระหว่างประเทศ เช่นเดียวกันแรงงานอื่น

ดังนั้น มาตรการดังกล่าว จึงสอดคล้องกับความหมายของการป้องกันการค้ามนุษย์ตามพิธีสารและมียังมีข้อดีในเชิงลดปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงานด้วยการออกเอกสารยืนยันตัวบุคคลให้แก่ลูกจ้าง เพิ่มอำนาจในการต่อรองกับนายจ้างตลอดทั้งยังเป็นมาตรการที่สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับแนวทางการจัดระเบียบเรือประมง

นอกจากนี้ ภาพรวมของการเชื่อมโยงมาตรการเพื่อป้องกันการค้ามนุษย์ด้านแรงงานของรัฐยังดำเนินการอย่างสอดคล้องกันทั้งระบบ ทั้งแรงงานประมงและเรือประมง ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจในการจ้างงานในงานประมงที่ดี เนื่องจากขั้นตอนการขึ้นทะเบียนของศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างดาวแบบเบ็ดเสร็จถูกออกแบบให้สามารถจัดการได้อย่างชัดเจน ต่อเนื่องและคล่องตัว เมื่อพิจารณาประกอบกับการปรับปรุงระบบการขึ้นทะเบียนเรือของกรมประมงที่แสดงให้เห็นถึงจำนวนเรือประมงที่ใช้งานจริงอยู่ในประเทศไทย ก็ยังเป็นเหตุผลที่สอดคล้องกันว่ารัฐไทยมีความพยายามที่จะป้องกันการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะในกลุ่มแรงงานข้ามชาติอันมีนัยยะสำคัญถึงการเกิดขึ้นของปัญหาการค้ามนุษย์นอกเขตรัฐไทย

1.2 ข้อจำกัดของมาตรการจัดระเบียบแรงงานต่างดาว

เนื่องด้วยการกำหนดให้มาตรการจัดระเบียบแรงงานต่างดาวเป็นนโยบายจึงอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ประการแรกคือ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบาย ซึ่งรัฐบาลอาจเร่งแก้ไขเฉพาะหน้าได้ด้วยการประกาศให้มีการใช้นโยบายนี้ต่อไปได้ แต่ยังมีข้อจำกัดบางประการที่ควรทบทวนและวางมาตรการรองรับ เช่น ทางโครงการพบว่าภายใต้ระยะเวลาสำหรับการเตรียมพร้อมที่จำกัด ทำให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในแต่ละจุดไม่สามารถตรวจสอบสถานะของแรงงานต่างดาวที่มาขึ้นทะเบียนได้อย่างละเอียดรอบคอบด้วยเหตุดังกล่าวจึงมีแรงงานต่างดาวบางคนได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวแล้ว เช่น แรงงานต่างดาวที่เข้ามาตามระบบข้อตกลงความร่วมมือระหว่างรัฐ (MOU) แต่ยังไม่ขึ้นทะเบียนต่อศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างดาวแบบเบ็ดเสร็จอีก จึงก่อปัญหาในการจัดการให้กับรัฐไทยในการตรวจพิสูจน์เอกสารยืนยันตัวบุคคลของ

แรงงานต่างดาวดังกล่าวจะกลายเป็นบุคคลที่ถือสองสถานะ ทั้งการอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราวและการได้รับอนุญาตให้ทำงานในราชอาณาจักรไทยเป็นการชั่วคราว

นอกจากนี้ ทางโครงการยังพบว่าแรงงานต่างดาวที่มาจดทะเบียนในศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างดาวแบบเบ็ดเสร็จ ขาดโอกาสที่จะรับรู้หรือทำความเข้าใจสิทธิของตนตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 และพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ.2522 โดยตรง เพราะระบบมุ่งให้ความรู้ดังกล่าวแก่นายจ้างที่พาแรงงานต่างดาวมาขึ้นทะเบียนเท่านั้น

ส่วนประเด็นการแสวงหาประโยชน์จากแรงงานต่างดาวของนายหน้าผิดกฎหมายก็ยังมีอยู่ ซึ่งยังมีนายหน้าแอบแฝงเป็นนายจ้างและนำแรงงานต่างดาวมาจดทะเบียนและแม้ทางเจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการ การป้องกันด้วยการให้ผู้ที่มีแรงงานต่างดาวมาขึ้นทะเบียนต้องกรอกเอกสารระบุว่าตนเป็นนายจ้างหรือรับมอบอำนาจมาจากนายจ้างแต่ก็ไม่สามารถป้องกันปัญหาเหล่านี้ได้ทั้งหมด

2. หลักการ แนวคิดและกลไกของรัฐในการดำเนินคดีและบังคับใช้กฎหมายเพื่อปราบปรามการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน

เมื่อพิจารณาถึงงานด้านการดำเนินคดีและบังคับใช้กฎหมายเพื่อปราบปรามการค้ามนุษย์ด้านแรงงานก็พบว่า นอกจากความพยายามในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมายเพื่อลดจำนวนคดีค้ามนุษย์และเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายในเชิงป้องกันมิให้ความผิดเกิดแล้ว สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานหลักซึ่งมีอำนาจหน้าที่สืบสวน สอบสวนเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ยังเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการดำเนินคดีจากการเร่งเพิ่มจำนวนคดีเพื่อให้เห็นถึงความสำเร็จในการบังคับใช้กฎหมายในปี 2556 เป็นการขยายผลการสืบสวน สอบสวนจากทั้งตัวผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดที่เป็นนายหน้า ปรากฏตัวอย่างจากตัวอย่างคดีในรายงานผลการปฏิบัติงาน ปี 2557

หากพิจารณาจากภาพรวมของคดียุทธศาสตร์ก็จะเห็นว่าสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ที่เป็นกรอบความร่วมมือทางกฎหมายอันกำหนดมาตรฐานระดับสากลเกี่ยวกับการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่กระทำโดยองค์กรอาชญากรรม โดยรัฐไทยได้ให้สัตยาบันและเข้าเป็นรัฐภาคีในอนุสัญญาดังกล่าวพร้อม

กับพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก อันเป็นตราสารระหว่างประเทศ ที่บัญญัติขึ้นเพื่อเสริมอนุสัญญา ตลอดทั้งดำเนินการให้ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วม ในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.2556 เป็นกฎหมาย อนุวัติการ ทั้งด้านการป้องกัน การสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีเกี่ยวกับความผิดที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา 4 ฐาน คือ การมีส่วนร่วมในกลุ่มองค์กรอาชญากรรม การฟอกทรัพย์สิน ที่ได้มาจากการกระทำความผิด การทุจริตคอร์รัปชันและการขัดขวาง กระบวนการยุติธรรม รวมทั้งฐานความผิดร้ายแรงที่อนุสัญญา ได้กำหนดนิยามว่าเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป รวมทั้งความผิดที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์หากความผิด ดังกล่าวมีลักษณะข้ามชาติและเกี่ยวข้องกับกลุ่มองค์กร อาชญากรรมเฉพาะการสืบสวน สอบสวนและดำเนินคดี ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ด้วยการบังคับใช้แรงงาน แม้การบูรณาการเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน บังคับใช้กฎหมายภายในประเทศ โดยเฉพาะสำนักงานตำรวจ แห่งชาติและกรมสอบสวนคดีจะมีความคืบหน้าและขยายผล ไปสู่ความร่วมมือในการปราบปรามการค้ามนุษย์ที่มั่นใจว่า เกิดการกระทำความผิดกว่าเขตแดนรัฐไทย ตลอดทั้งรัฐบาล เองก็เน้นให้มีการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับปัญหา

การปราบปรามการค้ามนุษย์

อย่างไรก็ตาม ทางโครงการพบว่า ยังมีเจ้าหน้าที่ ผู้บังคับใช้กฎหมายในระดับปฏิบัติการที่ประสบกับข้อจำกัด ในการบังคับใช้กฎหมาย อันมีเหตุมาจากทั้งตัวบทบัญญัติ กฎหมายเองและการใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติตามกฎหมาย ของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 และตามพระราชบัญญัติอื่น ที่เกี่ยวข้อง โดยข้อจำกัดดังกล่าวก่อให้เกิดอุปสรรคแก่รัฐ ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพันธกรณี ระหว่างประเทศโดยเฉพาะการนิยามคำว่าการค้ามนุษย์ ตามข้อ 3 (ก) และสถานะของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตามข้อ 7 แห่งพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษ การค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็กดังนี้

โดยทางโครงการมีข้อสังเกตต่อสถานการณ์ด้านสิทธิ มนุษยชนในประเด็นการดำเนินคดีและการบังคับใช้กฎหมาย ในประเด็นดังต่อไปนี้

2.1 ข้อจำกัดตามพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก เนื่องจาก พิธีสารดังกล่าวไม่มีกลไกเพื่อตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลที่ สมาชิกผ่านการเสนอรายงานต่อคณะกรรมการหรือ ผู้เชี่ยวชาญอย่างกลไกขององค์กรระหว่างประเทศด้านอื่น

ดังนั้น แม้รัฐไทยจะตั้งให้สํานักงานอนุสัญญาและรับเอา พิธีสารมาอนุวัติการเป็นกฎหมายภายใน แต่รัฐไทยไม่มีหน้าที่ รายงานสถานการณ์ค้ามนุษย์ภายหลังจากการอนุวัติการ กฎหมายดังกล่าวตามกลไกติดตามผลโดยการให้คำเสนอแนะ หรือติดตามการดำเนินการในปัญหาการค้ามนุษย์ของรัฐบาลที่ ตามพิธีสารแต่อย่างใด

2.2 ข้อจำกัดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551

- การตีความบทนิยามของคำว่าแสวงหาประโยชน์โดย มิชอบ การนำเอานิยามของคำว่า “การค้ามนุษย์” ตามข้อ 3 (ก) ในพิธีสารมากำหนดเป็นคำนิยาม “แสวงหาประโยชน์ โดยมิชอบ” ซึ่งเป็นองค์ประกอบความผิดในมาตรา 6 ทำให้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะพนักงานสอบสวนต้อง พิจารณาว่าบุคคลนั้นการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์หรือไม่ ก็ต้องถูกจำกัดให้พิจารณาเฉพาะ “เจตนาพิเศษ” คือ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบในรูปแบบที่กำหนดไว้ตามคำ นิยามในมาตรา 4 เท่านั้น ส่งผลต่อการตีความและการบังคับ ใช้กฎหมายของพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า การแสวงหาประโยชน์ จากมนุษย์ในรูปแบบอื่นๆ ที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในคำนิยาม ตามมาตรา 4 เช่น แรงงานขัดหนี้ (Debt Bondage) เป็น ความผิดฐานค้ามนุษย์หรือไม่ เป็นต้น

- การคัดแยกบุคคลซึ่งอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้า มนุษย์ แม้รัฐไทยจะได้ให้ความสำคัญต่อกระบวนการพิจารณา เพื่อคัดแยกว่าบุคคลใดอาจเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจาก การค้ามนุษย์ โดยออกเป็นมติของที่ประชุมคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ครั้งที่ 2/2557 เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2557 ที่กำหนดให้ต้องคัดแยกบุคคลซึ่งอาจเป็น ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทุกกรณี อย่างไรก็ตาม โครงการ พบข้อจำกัดในการใช้กระบวนการเพื่อคัดแยกบุคคลซึ่งอาจ เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่อาจทำให้รัฐไทยไม่สามารถ บรรลุตามวัตถุประสงค์ทั้งตามกฎหมายภายในและตาม พันธกรณีระหว่างประเทศได้ ดังนี้

- ระยะเวลาในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตามมาตรา 29 โดยพนักงานเจ้าหน้าที่

มีอำนาจเอาตัวบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไว้เพียง 24 ชั่วโมง และอาจขยายได้โดยการอนุญาตของศาลอีกไม่เกิน 7 วัน แต่ในทางปฏิบัติแล้วพบว่ายังไม่เพียงพอสำหรับการตรวจสอบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เช่น การตรวจสอบอายุของผู้ซึ่งอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ หรือ แม้แต่การคัดแยกผู้เสียหายดังกล่าว

- ข้อจำกัดของทีมสหวิชาชีพ ในการคัดแยกบุคคล ซึ่งอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์จะกระทำโดยทีมสหวิชาชีพ ซึ่งบางกรณีเมื่อเทียบตามสัดส่วนระหว่างทีมสหวิชาชีพต่อบุคคลผู้ได้รับการคัดแยกแล้วพบว่าไม่สมดุลกัน เช่น ทีมสหวิชาชีพมีเพียง 2-3 คน ในขณะที่มีผู้ได้รับการคัดแยก 100 คน ซึ่งเมื่อต้องดำเนินการแข่งกับระยะเวลาที่จำกัด จึงทำให้กระบวนการดังกล่าวไม่สามารถถึงข้อเท็จจริงที่จำเป็นต่อการพิจารณาว่าบุคคลนั้นเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ออกมาได้

- ข้อจำกัดของผู้ที่ได้รับการคัดแยก อุปสรรคต่อการค้นหาข้อเท็จจริงจากผู้ได้รับการคัดแยกคือความไม่เข้าใจในกระบวนการคุ้มครองซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยเฉพาะเมื่อบุคคลนั้นต้องเข้าไปอยู่ในสถานคุ้มครองเป็นเวลานานเพื่อรอการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมและไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามที่ความประสงค์ที่ตนจะเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่แรก ส่งผลให้ในบางกรณี แม้จะมีข้อเท็จจริงว่าบุคคลนั้นเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ แต่บุคคลดังกล่าวเลือกที่จะ

ปกปิดหรือเบี่ยงเบนข้อเท็จจริงเพื่อที่จะได้ถูกกลับไปยังประเทศต้นทาง หรือแม้จะถูกคัดแยกกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ แต่ก็ยังมีผู้เสียหายก็ปฏิเสธการให้ความคุ้มครองด้วยการหลบหนีจากสถานคุ้มครอง

- ข้อจำกัดในการใช้แบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ เนื่องด้วยเนื้อหาของแบบฟอร์มที่เป็นคำถามปิดไม่มีการอธิบายเพิ่มเติมถึงลักษณะของการกระทำความผิด เช่น ขั้นตอนการจัดหาหรือล่อลวงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์และขั้นตอนการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ เป็นต้น ข้อจำกัดจากการใช้แบบฟอร์มดังกล่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ผู้ซึ่งประสบกับรูปแบบการค้ามนุษย์ที่ซับซ้อน อาจถูกทีมสหวิชาชีพพิจารณาและเชื่อว่าไม่เข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้

2.3 ข้อจำกัดของการดำเนินคดีค้ามนุษย์

ด้วยหนึ่งในกิจกรรมที่ทางโครงการดำเนินการคือการติดตามและสังเกตการณ์การดำเนินคดีค้ามนุษย์

ซึ่งดำเนินการโดยรัฐ เพื่อพิจารณาว่าในกระบวนการสืบสวน สอบสวนและการพิจารณาคดีค้ามนุษย์ในชั้นศาลตลอดจนการเยียวยาผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์นั้นประสบความสำเร็จตลอดทั้งส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในภาพรวมหรือไม่ ซึ่งรวมทั้งคดีที่เกิดจากการสืบสวนขยายผลจากขบวนการค้ามนุษย์โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรกันตัง จังหวัดตรัง ซึ่งทางโครงการมีข้อสังเกตต่อคดี ดังนี้



- ความร่วมมือของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในการให้ข้อมูลต่อเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะช่วงช่วยเหลือ

นอกจากมาจากที่เกิดเหตุและการให้ข้อเท็จจริงขึ้นสอบสวน เบื้องต้นเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งทำการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ออกมาจากสถานที่เกิดเหตุพบว่า บางส่วนไม่ให้ข้อเท็จจริงแก่เจ้าหน้าที่ด้วยเกรงว่าจะต้องเข้าสู่กระบวนการคุ้มครองสวัสดิภาพซึ่งอาจทำให้ตนไม่สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้

- ประสิทธิภาพของการใช้ล้าในบริบทของการเข้าถึงความยุติธรรม ในคดีนี้ก็เช่นกัน ล้าที่ใช้ในการคัดแยกบุคคลซึ่งอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ก็คือหนึ่งในแรงงานที่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตลอดทั้งล้าซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในชั้นสืบพยานล่วงหน้าของศาลก็ยังไม่เข้าใจถึงกระบวนการทำงานบนเรือประมงจนแปลคำศัพท์บางคำผิดเพี้ยนไป

- การดำเนินคดีกับไต้ก๋งและนายหน้า แม้คดีนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจประสบความสำเร็จในการดำเนินคดีอาญากับเจ้าของกิจการ ไต้ก๋ง และนายหน้า ในข้อหาค้ามนุษย์ แต่ยังมีประเด็นทางกฎหมายหนึ่งที่ควรพิจารณาคือความรับผิดชอบในฐานะเจ้านายจ้างของเจ้าของกิจการและไต้ก๋งตามกฎหมายแพ่งมาตรา 10 (พ.ศ.2541) ข้อ 3 ซึ่งวางหลักไว้นายจ้างคือ เจ้าของเรือประมงซึ่งใช้หรือยอมให้บุคคลอื่นใช้เรือประมงนั้นทำประมงทะเลเพื่อแบ่งปันผลประโยชน์กันแต่มิให้หมายรวมถึงเจ้าของเรือประมงซึ่งให้ผู้อื่นเช่าเรือประมงเพื่อประกอบกิจการโดยตนเองไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

ดังนั้น พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อมาพิสูจน์ในชั้นศาลว่าทั้ง

เจ้าของกิจการมีฐานะเป็นนายจ้างร่วมกับไต้ก๋ง โดยได้รับหรือแบ่งปันผลประโยชน์อันมาจากการทำงานของลูกจ้างหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในคดีนี้หรือไม่

3. หลักการแนวคิดและกลไกของรัฐในการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

เมื่อพิจารณาถึงงานด้านการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ก็พบว่า นอกจากความพยายามในการยกระดับให้สถานคุ้มครองภายใต้การดูแลของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั้งในงานด้านมนุษยธรรมและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแล้ว หน่วยงานดังกล่าว ในฐานะเป็นหน่วยงานหลัก

ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังปรับยุทธศาสตร์ในการดูแลผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ จากการดูแลเฉพาะหน้าและอาจไม่ได้ติดตามผลเมื่อส่งกลับไปยังภูมิลำเนาหรือประเทศต้นทางเป็นการร่วมมือในระดับทวิภาคีกับบางประเทศ เช่น ประเทศเมียนมาร์และประเทศลาว เพื่อติดตามและรายงานผลของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งนอกจากจะทำให้แผนการคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดำเนินการอย่างครบถ้วนแล้ว ยังเป็นการป้องกันมิให้บุคคลนั้นตกเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อซ้ำอีกด้วย

หากพิจารณาจากภาพรวมของการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ปี 2557 พบว่าสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับพิธีสารเฉพาะการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ตามเนื้อความในข้อ 6 ของพิธีสารระบุว่ากฎหมายภายในของรัฐภาคีต้องกำหนดมาตรการเพื่อคุ้มครองและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์โดยการจัดให้มีการฟื้นฟูทางกายภาพ ทางจิตใจและทางสังคม ซึ่งรัฐสามารถร่วมมือกับองค์กรเอกชน หรือองค์กรภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับการสนับสนุนการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว และหมายความรวมถึงการกำหนดมาตรการทางนิติบัญญัติหรือมาตรการอื่นใด เพื่อให้มีผลเป็นการลดการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลในทุกรูปแบบด้วย

อย่างไรก็ตาม ทางโครงการพบว่า ประเทศไทยยังให้น้ำหนักในการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อประโยชน์ในฐานะพยานของกระบวนการยุติธรรมมากกว่าการยึดให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีฐานะเป็นผู้เสียหายอย่างแท้จริงและสมควรได้รับการช่วยเหลือตลอดทั้งการเยียวยาอย่างรอบด้านสมดังเจตนารมณ์ในข้อ 6 แห่งพิธีสารดังกล่าว

เมื่อแนวทางการเยียวยาผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะในกลุ่มที่เป็นแรงงาน ต่างด้าว เช่น เมียนมาร์ ลาว กัมพูชาและโรฮิงญาไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนตลอด ทั้งยังขาดการอำนวยความสะดวกที่จะสามารถให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้รับการเยียวยาอย่างเหมาะสม จึงเกิดเหตุการณ์ที่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของสถานคุ้มครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในบางกรณีทางโครงการพบว่ายังมีผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หลบหนีออกจากสถานคุ้มครองอีกด้วย โดยข้อจำกัดดังกล่าวก่อให้เกิดอุปสรรคแก่รัฐไทยในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพันธกรณีระหว่างประเทศ โดยเฉพาะการให้ความคุ้มครอง

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามข้อ 6 และสถานะของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในรัฐผู้รับตามข้อ 7 แห่งพิธีสารเพื่อป้องกันปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็กได้ ดังนี้

3.1 ข้อจำกัดในการดำเนินงานด้านการช่วยเหลือคุ้มครองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

แม้สถานคุ้มครองทั้ง 9 แห่งของกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะได้รับการพัฒนาจนมีสถานที่ที่สามารถรองรับผู้เสียหายได้เพิ่มขึ้นตลอดทั้งมีเจ้าหน้าที่ประจำสถานคุ้มครองทั้งนักสังคมสงเคราะห์ นักกฎหมายและนักจิตวิทยาคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตลอดระยะเวลาที่พักอยู่ แต่จากผลของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในบางคดีทางโครงการกลับพบว่า ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์บางส่วนไม่ประสงค์ที่จะเข้ารับการคุ้มครองหรือเข้าไปอยู่ในสถานคุ้มครองตั้งแต่เริ่มแรกและบางส่วนหลบหนีออกจากสถานคุ้มครองขณะที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินคดี โดยสามารถจำแนกสาเหตุได้ ดังต่อไปนี้

- ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่ไม่ประสงค์จะเข้ารับการคุ้มครองหรือเข้าไปอยู่ในสถานคุ้มครอง ซึ่งมีเหตุผลหลักของการปฏิเสธความช่วยเหลือจากรัฐคือความไม่เข้าใจและความไม่เชื่อมั่นในกระบวนการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพ

- ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เข้ารับการคุ้มครองและเข้าไปอยู่ในสถานคุ้มครองแต่หลบหนีออกจากสถานคุ้มครองขณะที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินคดี ซึ่งเหตุผลหลักที่ทำให้ผู้เสียหายบางส่วนตัดสินใจหลบหนีเนื่องจากต้องรอกระบวนการทางกฎหมาย เช่น รอการสอบปากคำของพนักงานสอบสวนหรือรอการสืบพยานของศาล ซึ่งแม้ว่าจะมีการใช้วิธีการสืบพยานล่วงหน้าเพื่อลดระยะเวลาแต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จในทุกคดี

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยแทรกแซงอื่นอีกเช่น ปัญหาความขัดแย้งกันเองระหว่างผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่อยู่ในสถานคุ้มครอง ข้อจำกัดด้านศาสนา ความเปราะบางที่ต้องอยู่แต่ไม่มีรายได้หรือแม้แต่การถูกข่มขู่จากนายหน้าหรือบุคคลภายนอก ก็ล้วนแล้วแต่มีผลต่อการตัดสินใจหลบหนีของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ทั้งสิ้น

3.2 ข้อจำกัดในการจัดบริการทางด้านกฎหมาย

ปัจจุบันกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดบริการทางด้านกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายจาก

การค้ามนุษย์ในหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่การจัดให้นักกฎหมายประจำสถานคุ้มครองตลอดถึงแสวงหาความร่วมมือกับองค์กรเอกชนในการจัดหาทนายความและนักกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ซึ่งทางโครงการมีข้อสังเกตต่อการบริการทางกฎหมายในประเด็นดังต่อไปนี้

- ประสิทธิภาพของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายของภาครัฐ ทางสถานคุ้มครองสามารถจัดบริการทางด้านกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ด้วยการมอบหมายให้นักกฎหมายหรือในบางกรณี นักสังคมสงเคราะห์สอบข้อเท็จจริงและประสานงานกับพนักงานสอบสวนได้แต่ในขั้นสอบสวนเท่านั้น เมื่อผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ต้องเข้าสู่การสืบพยานของศาล ผู้เสียหายก็จะไม่มีทนายความซึ่งทำหน้าที่แทนตนเพื่อเรียกร้องสิทธิหรือประสานความเข้าใจกับพนักงานอัยการได้

- ประสิทธิภาพของการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายขององค์กรเอกชน ปัจจุบันองค์กรเอกชน

ที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายโดยการสนับสนุนทนายความและนักกฎหมายให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ยังมีน้อยมาก ดังนั้น จึงยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

- งบประมาณสนับสนุนงานให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย โครงการเห็นว่า ไม่ว่างานให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายจะมาจากการบริการของภาครัฐหรือองค์กรเอกชนล้วนแต่ประสบข้อจำกัดด้านงบประมาณ ทั้งค่าจ้างนักกฎหมาย ค่าจ้างทนายความและค่าบริการอื่นๆ อันเป็นการอำนวยความสะดวกให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ ยิ่งกระบวนการทางคดียืดเยื้อค่าใช้จ่ายก็ยิ่งเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันทั้งภาครัฐและเอกชนก็ไม่สามารถประกันความสำเร็จได้ว่าคดีจะชนะในชั้นศาลหรือไม่ ดังนั้น งานให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายจึงยังมิได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรก็เพราะเหตุนี้ด้วย

3.3 ข้อจำกัดในการจัดล่ามแปลภาษา

ประเด็นเรื่องประสิทธิภาพและจำนวนล่ามที่ไม่เพียงพอแก่ความต้องการ เช่น ล่ามในภาษาเมียนมาร์และภาษาโรฮิงญา ยังคงเป็นข้อจำกัดที่ทางรัฐไทยไม่สามารถแก้ปัญหาได้ ซึ่งเกือบทุกสถานคุ้มครองจะต้องขอการสนับสนุนเพิ่มเติมจากองค์กรเอกชนหรือหากมีความจำเป็นเร่งด่วนก็ต้องอาศัยบุคคลซึ่งไม่ได้ประกอบอาชีพล่ามแต่สามารถพูดและฟังภาษาเมียนมาร์หรือภาษาโรฮิงญาได้แทน อันมีความเสี่ยงอย่างมากต่อความผิดพลาดในการแปลภาษา



และการสื่อสารกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เมื่อทางสถานคุ้มครองพยายามที่จะจ้างล่ำมที่ให้ทำงานประจำ สถานคุ้มครองก็ยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ อีกทั้งหากเป็นล่ำมชาวโรฮิงญาก็มีความขัดแย้งกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ชาวเมียนมาร์อยู่เสมอ

3.4 ข้อจำกัดของการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวและการอนุญาตให้ทำงานชั่วคราว

อย่างที่ทราบว่าคุณผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีสิทธิได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และหากมีศักยภาพในการทำงาน การสื่อสารภาษาไทยและมีความประสงค์ที่จะหางานทำ ทางสถานคุ้มครองก็จะประสานกับทางผู้ประกอบการหรือนายจ้างเพื่อหางานให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ได้ทำระหว่างที่รอดำเนินการทางกฎหมายหรือรอการส่งกลับ ซึ่งโครงการพบว่ากรณีมีโอกาสได้ทำงานเป็นแรงจูงใจขั้นดีให้ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไม่หลบหนีออกจากสถานคุ้มครอง อีกทั้งยังให้ความร่วมมือกับภาครัฐอย่างดี

3.5 ข้อจำกัดของการเรียกร้องสิทธิให้แก่ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ซึ่งเป็นลูกจ้างไม่ว่าในกิจการใดก็ตามมีสิทธิได้รับค่าจ้างและเงินอย่างอื่นตาม

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 แต่เฉพาะผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นลูกจ้างในงานประมงทะเลต้องตกอยู่ในภายใต้บังคับของกฎกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ.2541) แต่ลูกจ้างทั้งหมดต้องถูกดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาความศาลแรงงาน พ.ศ.2522 ซึ่งมีประเด็นทางกฎหมายที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

- ข้อจำกัดของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาความศาลแรงงาน พ.ศ.2522 กระบวนการเรียกร้องค่าจ้างของลูกจ้างซึ่งตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของการเรียกร้องสิทธิที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุผลที่ว่าบุคคลเหล่านี้เป็นกลุ่มเปราะบางทางสังคมและถูกจำกัดด้วยข้อต่อรงทั้งในสภาพการจ้างงานและสภาพความเป็นอยู่ ซึ่งแท้จริงแล้วความต้องการของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์มีเพียงการแสวงหาประโยชน์ที่ดีกว่าในการใช้ชีวิต จึงตกเป็นกลุ่มเสี่ยงในกระบวนการแสวงหาประโยชน์ได้ง่าย และเมื่อต้องตกเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ก็ต้องอยู่ในสภาพที่ตนไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ ต้องรอกระบวนการหลายขั้นตอนเพื่อส่งตัวกลับยังประเทศต้นทาง จึงอาจเกิดความรู้สึกสูญเสียความมั่นใจ ไม่เชื่อมั่นในศักยภาพของตนเอง ยิ่งเมื่อต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมแล้วพบว่าตนมีข้อเท็จจริงที่ควรได้รับค่าจ้างหรือเงินจำนวนอื่นๆ อันพึงมีพึงได้ตามฐาน

แห่งสิทธิแต่ผลสุดท้ายกลับไม่ได้อย่างที่หวังและไม่สามารถให้เหตุผลที่แท้จริงได้ว่าเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เพราะทั้งกระบวนการมีแต่การอ้างความล่าช้าของการดำเนินคดี ความล่าช้าของการที่ตนที่จะได้กลับบ้าน ฯลฯ ซึ่งล้วนแล้วแต่ไม่ตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมาที่ว่าเหตุใดผู้เสียหายซึ่งมีข้อเท็จจริงปรากฏได้ชัดแล้วว่ามีความสัมพันธ์ในฐานะลูกจ้างกับนายจ้างจึงไม่สามารถได้รับเงินค่าจ้างที่ถูกคำนวณอย่างถูกต้องได้

แม้การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์จะถูกแบ่งโดยประเภทคดีและเขตอำนาจศาล โดยผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์จะถูกดำเนินคดีทั้งคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 ในศาลอาญา และตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ในศาลแรงงาน แต่ก็มีข้อสังเกตว่าการแยกดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ในศาลต่างกันแต่มูลเหตุอันก่อให้เกิดสิทธิเรียกร้องตามกฎหมายล้วนเกิดมาจากการกระทำอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบของผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบังคับใช้แรงงานอันมีความเข้มข้นในการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากลูกจ้างยิ่งกว่าความสัมพันธ์ในลักษณะลูกจ้างนายจ้างในกรณีปกติ

ดังนั้น การใกล้เคียงข้อพิพาทคดีแรงงานจึงต้องไม่ละเลยในข้อเท็จจริงดังกล่าว แม้กระบวนการใกล้เคียงข้อพิพาทคดีแรงงานในศาลแรงงานจะกำหนดเจตนารมณ์และวิธีการไว้อย่างชัดเจนแล้วเพื่อรักษาและระงับข้อพิพาทด้วยความเข้าใจอันดีระหว่างลูกจ้างและนายจ้าง แต่ทางโครงการมีความเห็นว่าไม่อาจใช้ได้บริบทของคดีค้ามนุษย์อันลูกจ้างถูกกระทำในฐานะผู้เสียหายในคดีอาญาด้วย เพราะลูกจ้างมิได้ถือสิทธิในฐานะลูกจ้างในคดีแรงงานเพียงฐานะเดียว ประกอบกับลูกจ้างเองก็ได้สมัครใจก่อความสัมพันธ์ในฐานะลูกจ้างกับนายจ้างตั้งแต่ต้น และเมื่อมีการใช้กระบวนการใกล้เคียง ผู้ใกล้เคียง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเองก็ละเลยที่จะตระหนักและไม่ค้นคว้าถึงข้อเท็จจริงที่ลูกจ้างถูกบังคับใช้แรงงานมาเป็นเงื่อนไขหนึ่งในการใกล้เคียงด้วย ยิ่งตอกย้ำถึงความไม่สมเจตนารมณ์ตามมาตรา 38 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาความศาลแรงงาน พ.ศ.2522

- ข้อจำกัดของการคุ้มครองแรงงานประมงทะเลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้บัญญัติหลักการคุ้มครองการใช้ แรงงานประมงทะเล ไว้ในมาตรา 22 และเป็นมาตราที่เกี่ยวข้องกับ

การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองแรงงาน ซึ่งมีใช้การยกเว้นมิให้ใช้บังคับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เพียงแต่อนุญาตให้นายจ้างในงานบางประเภท กล่าวคือ งานเกษตรกรรม งานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล งานที่รับไปทำที่บ้าน งานขนส่งงานประมงทะเล และงานอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาสามารถปฏิบัติแตกต่างไปจากกฎหมายคุ้มครองแรงงานได้ เฉพาะเรื่องที่กำหนดไว้ ส่วนเรื่องใดที่มีได้กำหนดให้ปฏิบัติแตกต่าง นายจ้างต้องให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างตามบทบัญญัติในกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เจตนารมณ์ของกฎหมายก็เพื่อที่จะให้แรงงานในกิจการดังกล่าว ได้รับการคุ้มครองการใช้แรงงานที่มีความสอดคล้องกับสภาพการจ้างและการทำงานที่มีความแตกต่างไปจากงานในกิจการประเภทอื่น

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวพบว่า เฉพาะในเรื่องการคุ้มครองแรงงานเท่านั้นที่กำหนดให้แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2551 ส่วนเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองแรงงานไม่สามารถกำหนดให้แตกต่างไปจากกฎหมายดังกล่าวได้ ซึ่งการตีความมาตราดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาในการตรากฎหมายของฝ่ายบริหารว่าเป็นการแก้ไขกฎหมายแม่บทหรือไม่ เช่น การกำหนดนิยามนายจ้าง นิยามค่าจ้าง ถือเป็นการขัดหรือแย้งกับกฎหมายแม่บทหรือไม่ เช่น ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 มาตรา 9 กรณีนายจ้างจงใจไม่จ่ายค่าจ้างหรือค่าทำงานในวันหยุดโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร นายจ้างต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 15 ทุก 7 วัน แต่ตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ.2541) กลับกำหนดให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อย 5 เป็นต้น

- ข้อจำกัดของการคุ้มครองแรงงานประมงทะเลตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 กฎกระทรวงฉบับที่ 10 (พ.ศ.2541) เป็นกฎหมายคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเลที่ใช้บังคับในปัจจุบันออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ซึ่งบัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดการคุ้มครองแรงงานแตกต่างไปจากพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 โดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้แรงงานในกิจการดังกล่าว ได้รับการคุ้มครองการใช้แรงงานที่มีความสอดคล้องกับสภาพการจ้างและการทำงานที่มีความแตกต่างไปจากงานในกิจการประเภทอื่น ทั้งนี้ กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวกำหนด

ความคุ้มครองแรงงานในงานประมงทะเล แต่ยังไม่ครอบคลุมงานประมงทะเลที่มีลูกจ้างน้อยกว่ายี่สิบคน และมีให้ใช้บังคับกับเรือประมงที่ดำเนินการประจำอยู่นอกราชอาณาจักรติดต่อกันตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป และยังไม่ยอมให้นายจ้างสามารถจ้างเด็กอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี เข้าทำงานได้ กรณีที่บิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนั้นทำงานอยู่ในเรือประมงนั้นด้วย หรือบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนั้นให้ความยินยอมเป็นหนังสือ และกลไกการตรวจแรงงานยังคงมีข้อจำกัดในการบังคับใช้

นอกจากนี้ กฎกระทรวงฉบับดังกล่าวยังไม่คุ้มครองการใช้แรงงานประมงทะเลที่สำคัญอีกหลายประการ เช่น เวลาพัก ค่าจ้างขั้นต่ำ ค่าชดเชย สวัสดิการและความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงยังไม่ได้รับการคุ้มครองในเรื่องเงิน

ทดแทนและการประกันสังคม อีกทั้ง ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรวจสอบสภาพก่อนการทำงานหรือก่อนการทำงานบนเรือประมง การฝึกอบรมก่อนการทำงานหรือก่อนการทำงานบนเรือประมง ประกาศนียบัตรรับรองความสามารถในการทำงานของได้กึ่ง ซึ่งเป็นมาตรฐานในการคุ้มครองแรงงานประมงขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

อย่างไรก็ตาม การกำหนดหลักการคุ้มครองแรงงานให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระตามมาตรฐานองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ยังคงมีข้อจำกัด เนื่องจากกฎกระทรวงเป็นกฎหมายลำดับรองไม่สามารถกำหนดเนื้อหาสาระเกินไปกว่าที่ตัวบทบัญญัติของพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้ได้

Report on The Review of Human Rights Situation Regarding Trafficking in Persons in Labour Sector in Thailand 2014 and part of 2015

รายงานประเมินสถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทยปี 2557 และบางส่วนของปี 2558



HUMAN RIGHTS AND DEVELOPMENT FOUNDATION (HRDF):
ANTI LABOUR TRAFFICKING PROJECT (ALT)

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (นสพ.):
โครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน



รายงานฉบับเต็ม <http://hrdfoundation.org/?p=1476>

ทำไมถึงต้องทบทวนพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดีอาญา พ.ศ.2559

พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.2559 ที่ได้รับความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติและประกาศให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2559 นับเป็นกฎหมายหน้าใหม่ในกระบวนการพิจารณาความอาญาที่มีความน่าสนใจและเป็นการเปิดข้อท้าทายใหม่ๆ ของระบบกระบวนการยุติธรรมในประเทศไทยกฎหมายฉบับดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากรัฐไทยเห็นว่า รัฐไทยควรมุ่งเน้นที่จะให้การดำเนินคดีในความผิดฐานอาชญากรรมสามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว เพื่อปราบปรามขบวนการอาชญากรรมและเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยที่เป็นปัญหาในการทำลายเสรีภาพความมั่นคงทางสังคมทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามจากเนื้อหาในร่างพระราชบัญญัติฯ กลับมีข้อสังเกตที่น่าสนใจซึ่งอาจขัดต่อเจตนารมณ์ของหลักนิติธรรม(Rule of Law)¹ และของหลักการของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการอาชญากรรม ซึ่งหากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว ไม่เพียงแต่จะทำให้เกิดความสับสนในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทยอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงโดยขาดการวางแผน ยังอาจก่อให้เกิดปัญหาที่นำมาสู่บรรทัดฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดฐานอาชญากรรมอย่างผิดวิธีและไร้ซึ่งประสิทธิภาพอีกด้วย

ข้อสังเกตที่สำคัญในพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีอาญา พ.ศ.2559 เริ่มจากการปรับเปลี่ยนระบบพิจารณาจากระบบ “กล่าวหา” มาสู่การดำเนินวิธีพิจารณาในระบบ “ไต่สวน” ซึ่งคณะผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้อาจมุ่งหวังให้การดำเนินพิจารณาคดีเป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นการค้นหาความจริงในเชิงรุก โดยเป็นการผลักภาระการพิสูจน์ให้แก่ศาล แต่รูปแบบการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาของไทยที่ผ่านมาเป็นระบบกล่าวหาโดยตลอด ซึ่งหากจะมีการใช้รูปแบบการไต่สวนจริงจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่

ไม่ว่าจะเป็นศาลที่ควรมียศคณะอย่างน้อยหนึ่งคนที่มีบทบาทในการค้นหาข้อเท็จจริงและการ “เผชิญสืบ” เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องประกอบการพิจารณาคดี รวมไปถึงการลดบทบาทของพนักงานอัยการ ที่จากเดิมเป็นผู้มีภาระในการพิสูจน์การกระทำความผิดของจำเลย กลายเป็นเพียงแค่ผู้ช่วยศาลมีหน้าที่เพียงการนำเสนอพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่พนักงานสอบสวน ดังนั้นแล้วเพื่อให้การดำเนินงานของพนักงานอัยการดำเนินไปตามเจตนารมณ์ของระบบไต่สวน พนักงานอัยการต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเป็นเพื่อเข้าร่วมกับทีมพนักงานสอบสวนในขั้นตอนการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานก่อนนำเสนอสู่ศาลและยิ่งไปกว่านั้นหากมีการเปลี่ยนเป็นระบบไต่สวนสิทธิของผู้เสียหายในการมีส่วนร่วมกับการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดอาจถูกริดรอนจากเดิมที่สามารถเข้าเป็นโจทก์ร่วมเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงต่อศาลเหลือเพียงความสามารถในการเรียกร้องค่าสินไหมเพิ่มเติม หรือสิทธิในการอุทธรณ์คำพิพากษาเพียงเท่านั้น

สืบเนื่องจากข้อสังเกตข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่า การใช้ระบบการพิจารณาคดีแบบไต่สวน หากภาระการพิสูจน์การกระทำความผิดเป็นหน้าที่ของศาล ดังนั้นแล้วการพิจารณาคดีนั้นอาจมิได้เป็นไปตามความบริสุทธิ์ใจ หรือเป็นไปโดยปราศจากอคติของศาลที่มีต่อจำเลย และการดำเนินคดีในรูปแบบการไต่สวนยังส่งผลให้จำเลยตกเป็นกรรมแห่งคดีจึงไม่อาจนำหลักการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ (Presumption of Innocence)² และในกรณีมีข้อสงสัยต้องยกผลประโยชน์ให้แก่จำเลย (In dubio pro reo) ขึ้นมาใช้ได้ในระบบไต่สวน ซึ่งถึงแม้ว่าการกระทำความผิดฐานอาชญากรรมจะเป็นการกระทำที่ผิดและละเมิดต่อสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงแต่การพิสูจน์การกระทำความผิดของศาลควรเป็นไปตามหลักแห่งความเป็นธรรม (Principle of Fairness) เพื่อให้คู่ความมีฐานะเท่าเทียมกันในการพิสูจน์ความจริงและศาลจะต้องวางตัวเป็นกลางอย่างเคร่งครัด

¹ Rule of Law เป็นหลักหัวใจสำคัญในกระบวนการยุติธรรมโดยเน้นการใช้อำนาจอย่างเป็นธรรมเพื่อเป็นการประกันความเท่าเทียมของคู่ความ

² Presumption of Innocence ถูกรับรองไว้ในข้อ 14 วรรคสองของICCPR ความว่า “Everyone charged with a criminal offence shall have the right to be presumed innocent until proved guilty according to law.” และยังถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญพ.ศ.2550 มาตรา 39

ข้อสังเกตประการต่อมา เติมการดำเนินคดีค้ำมนุษย์ ได้มีการหยิบยกประเด็นปัญหาในกระบวนการวิธีพิจารณา ในหลายประการ เช่น ปัญหาของสถานะคู่ความของคดี ค้ำมนุษย์ โดยเมื่อพิจารณาในหลักกฎหมายแล้วนั้น ความผิดฐานค้ำมนุษย์เป็นความผิดที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อ ร่างกาย เสรีภาพและเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน อย่างร้ายแรงทั้งต่อผู้เสียหายและผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงถือว่าเป็นการกระทำที่มีความผิดรูปแบบ Ma la Inse³ อีกทั้ง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28(2) ยัง กำหนดให้ผู้เสียหายทางอาญาสามารถเข้าเป็นโจทก์ร่วมใน ความผิดอาญาได้ ดังนั้นแล้วผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเข้า เป็นโจทก์ร่วมได้ตามสิทธิของผู้เสียหายแต่ในปัจจุบันศาลบาง แห่งกลับมีคำสั่งไม่ให้ผู้เสียหายเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงาน อัยการในข้อหาค้ำมนุษย์ โดยเห็นว่าการกระทำ ความผิด ฐานค้ำมนุษย์เป็นความผิดต่อรัฐ ส่งผลให้ผู้เสียหายถูกตัดสิทธิ ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมในการดำเนินคดีกับ ผู้กระทำผิด หรือปัญหาในขั้นตอนการสืบพยานล่วงหน้า ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 31 ที่มีการปฏิบัติต่อผู้เสียหายเพียงเพื่อ ต้องการคำให้การของผู้เสียหายเท่านั้น โดยมีได้มุ่งหวังที่จะ เยียวยาผู้เสียหายให้ได้รับสิทธิตามกฎหมายในกระบวนการ ขั้นตอนดังกล่าว อีกทั้งในบางกรณีการสอบสวนโดยพนักงาน สอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ ก็มีการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอสืบ พยานล่วงหน้าก่อนฟ้องเพื่อเป็นการรวบรัดจนทำให้เกิดความ เสียหายต่อคดี แม้กระทั่งปัญหาการตีความรูปแบบการ แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบก็ไม่ได้กำหนดไว้ว่าหากมีปัญหา ดังกล่าวในระหว่างพิจารณาคดีควรที่จะมีการแก้ไขอย่างไร ซึ่งปัญหาที่สำคัญทั้งหลายเหล่านี้ไม่ได้ถูกหยิบยกมาใน พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ.2559 แต่กลับมี การบัญญัติข้อกฎหมายเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มขั้นตอนและ ข้อกำหนดในกระบวนการพิจารณาคดีซึ่งไม่ได้เป็นประโยชน์ ต่อการแก้ไขปัญหาที่มีอยู่มากนัก

ข้อสังเกตประการสุดท้ายพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดีค้ำมนุษย์ พ.ศ.2559 ได้ถูกยกร่างโดยสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ซึ่งได้มีการจัดตั้งกรรมมาธิการวิสามัญ ซึ่งมาจาก สำนักราชมนตรี หน่วยงานศาล กองบังคับการปราบ ปรามการค้ามนุษย์ กองต่อต้านการค้ามนุษย์ และองค์กรราช การอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในงานป้องกันและปราบปรามการ ค้ำมนุษย์ แต่ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังขาดขั้นตอนที่ สำคัญในการออกกฎหมาย ได้แก่ขั้นตอนการรับฟังความคิด เห็นของประชาชน ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นก ระบวนการที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายที่มีการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของประชาชน และเพื่อให้เป็นไปตามระบอบ การปกครองในรูปแบบประชาธิปไตย ทางรัฐไทยควรทบทวน และคำนึงถึงขั้นตอนดังกล่าวก่อนที่จะมีการประกาศใช้ร่าง พระราชบัญญัตินี้

สรุป การปรับปรุงนโยบายและการร่างกฎหมาย ถือเป็นเรื่องสมควรอย่างยิ่งเพื่อการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ในประเทศไทยที่นับวันยังมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นไม่ว่าจะ เกิดจากปัจจัยใดก็ตามเพื่อเป็นการกำหนดบรรทัดฐานและลด ปัญหาในกระบวนการดำเนินคดี หากแต่การดำเนินการ ดังกล่าวควรจัดทำควบคู่กับการศึกษาประเด็นปัญหาในเชิงลึก เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทั้งนี้ปัญหาการค้ามนุษย์ ลำช้า มิได้เกิดจากระบบกระบวนการพิจารณาแบบกล่าวหา หากแต่เกิดจากการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ปฏิบัติการป้องกัน และปราบปรามการค้ามนุษย์ตั้งแต่ขั้นตอนจนถึงขั้นตอนสุดท้าย ดังนั้นจากข้อสังเกตที่ได้กล่าวข้างต้น รัฐไทยควรที่จะมี การทบทวนพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีค้ำมนุษย์ พ.ศ.2559 อีกครั้งเพื่อให้พระราชบัญญัติฯ เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน และเพื่อให้เกิดการกำหนดทิศทางในการแก้ไขปัญหาการค้า มนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ

ปภพ เสียมหาญ
ผู้เขียน

³ Mala Inse หมายถึงการกระทำที่เป็นความผิดในตัวของมันเองไม่ว่าจะกระทำลงในสถานที่ใดยุคสมัยใดเวลาใดและโดยผู้กระทำผู้ใดก็ตาม

สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ออกคำสั่ง ให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด เปอร์เฟกโต จ่ายเงินให้ลูกจ้าง 195 คน รวม 5,969,455.44 บาท กรณีละเมิด สิทธิของลูกจ้างตามกฎหมาย คุ้มครองแรงงาน



ทายาทของแรงงานข้ามชาติ ได้รับเงิน ค่าปลงศพ จากกองทุนทดแทน ผู้ประสบภัย

เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2559 เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายพื้นที่อำเภอแม่สอด ได้นำนางชันทันดาวัน มารดาของนายตานส้อมิน อายุ 28 ปี รับเงินค่าปลงศพ จากกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 จำนวน 35,000 บาท กรณีที่นายตานส้อมิน จากจังหวัดเมียวดี ประเทศพม่า ได้เข้ามาเป็นแรงงานข้ามชาติ เพื่อทำงานให้กับนายจ้างที่สวนเกษตร จังหวัดราชบุรี แต่นายตานส้อมิน ได้เสียชีวิตลงจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2558 และได้มีการฉาปนกิจศพ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2558

ระหว่างวันที่ 27-28 มกราคม 2559 เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมแรงงานข้ามชาติ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับตัวแทนสหพันธ์แรงงานข้ามชาติ ได้นำแรงงานจำนวน 406 คน ไปยังสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อยื่นคำร้องขอความเป็นธรรม กรณีนายจ้าง จากห้างหุ้นส่วนจำกัดเปอร์เฟกโต ซึ่งเปิดเป็นกิจการรับเหมาก่อสร้าง ละเมิดสิทธิลูกจ้างตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.2541 พร้อมทั้งได้ยื่นหนังสือขอความช่วยเหลือจากสถานทูตพม่า ณ สถานกงสุลเมียนมาร์ ประจำจังหวัดเชียงใหม่ จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงประกอบพยานหลักฐานของลูกจ้าง ทำให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ออกคำสั่งให้นายจ้างของลูกจ้างจำนวน 195 คน ได้รับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และค่าชดเชย ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน เป็นเงินรวม 5,969,455.44 บาท และสำนักงานสวัสดิการฯ ได้นำคำสั่งกล่าวไปติดไว้ที่บ้านของนายจ้างแล้ว



แต่อย่างไรก็ตาม นายจ้างมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานสวัสดิการภายในการกำหนด ลูกจ้างจึงต้องดำเนินการฟ้องนายจ้างต่อศาลแรงงาน เพื่อให้นายจ้างจ่ายเงินให้กับลูกจ้างตามกฎหมายต่อไป

แรงงานข้ามชาติได้รับเงินทดแทน กรณีประสบอันตรายจากการทำงาน จากกองทุนเงินทดแทน

นาย Soe Min Thu แรงงานข้ามชาติชาวพม่า เป็นลูกจ้างของบริษัทสินทรัพย์พลาสติก จำกัด ทำหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องจักร เครื่องหลอมพลาสติก ได้ประสบอันตรายจากการทำงาน เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2559 โดยขณะที่ลูกจ้างนำพลาสติกใส่เครื่องหลอมพลาสติก แต่ปรากฏว่าพลาสติกติดขาข้างซ้ายและได้ดึงขาข้างซ้ายเข้าไปในเครื่องจักรด้วย เป็นเหตุให้ขาข้างซ้ายของนาย Soe Min Thu ถูกเครื่องหลอมพลาสติกตัด ภายหลังเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลแล้ว นาย Soe Min Thu ได้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานประกันสังคมเชียงใหม่ เพื่อรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคมตรวจสอบแล้ว นาย Soe Min Thu เป็นลูกจ้างที่อยู่ในกิจการที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ แต่เมื่อนายจ้างมิได้นำเงินจ่ายเข้ากองทุน จึงได้มีคำสั่งให้นายจ้างจ่ายค่าปรับตามกฎหมายและจ่ายเงินสมทบย้อนหลังเข้ากองทุนย้อน



วันที่ 25 มีนาคม 2559 สำนักงานประกันสังคมแจ้งผลการวินิจฉัยจ่ายเงินทดแทนให้นาย Soe Min Thu สามารถรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้ เป็นเงินทั้งสิ้น 286,820 บาท

แรงงานข้ามชาติ ในกิจการก่อสร้าง ได้รับความช่วยเหลือกรณีในกรณีที่ถูก กล่าวหาว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญา



วันที่ 26 มีนาคม 2559 เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ ประจำพื้นที่เชียงใหม่ ได้ให้ความช่วยเหลือแรงงานในกิจการก่อสร้าง กรณีที่ลูกจ้างได้รับจ้างก่อสร้างอาคารศาลาของ หมู่บ้านข้าวโก ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แต่ลูกจ้างไม่ได้รับค่าแรงตามที่ตกลงไว้ จึงทำให้แรงงานตัดสินใจร้องไม่ที่เป็นแบบอาคาร เพื่อเตรียมทำโครงสร้างอาคารออกมาบางส่วน หลังจากนั้น แรงงานได้รับโทรศัพท์จากบุคคลที่อ้างตนว่าเป็นเจ้าหน้าที่เรียกให้แรงงานไปรายงานตัวที่สถานีตำรวจแม่ปิง เนื่องจากลูกจ้างได้ทำลายทรัพย์สินและลักทรัพย์ของสาธารณะ

วันที่ 28 มีนาคม เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จึงได้ประสานข้อมูลดังกล่าวไปยังผู้นำของหมู่บ้านข้าวโก และเจ้าหน้าที่ตำรวจโรงพักแม่ปิง แต่ไม่ปรากฏข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ามีการตั้งข้อกล่าวหาแก่แรงงานแต่อย่างใด แรงงานจึงได้แจ้งความเพื่อลงบันทึกประจำวันไว้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรแม่ปิง แต่ไม่ติดใจเอาความต่อผู้ที่กล่าวหาแรงงานแต่ประการใด

8 ปีที่รอคอยความยุติธรรม ศาลฎีกายืนยันสิทธิของนางหนูม ไหมแสง แรงงานข้ามชาติไทยใหญ่ ซึ่งประสบอุบัติเหตุจากการทำงาน ก่อสร้าง จนพิการต้องนั่งรถเข็น ว่าเป็น “ลูกจ้าง” ที่มีสิทธิรับเงินได้ โดยตรงจากกองทุนเงินทดแทน



30 มีนาคม 2559 ศาลแรงงานภาค 5 ได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกา (1558/2558) กรณีนางหนูม ไหมแสง เป็นโจทก์ ยื่นฟ้องคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน 13 คน เป็นจำเลย ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนมีมติให้ปฏิเสธคำขอรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนของนางหนูม ไหมแสง แรงงานข้ามชาติไทยใหญ่ ซึ่งประสบอุบัติเหตุจากการทำงานก่อสร้างขณะเป็นลูกจ้างบริษัทรับเหมาก่อสร้างโรงแรมดังในเชียงใหม่ จนขาพิการทั้งสองข้างต้องนั่งรถเข็นไปตลอดชีวิต โดยกองทุนเกี่ยวให้นางหนูมเรียกร้องเงินทดแทนเฝ้าจากนายจ้าง แต่อย่างไรก็ตาม ศาลฎีกาเห็นว่า นางหนูม มีสถานะเป็น “ลูกจ้าง” ตามนิยามของ พ.ร.บ.กองทุนเงินทดแทน พ.ศ.2537 ดังนั้น เมื่อประสบอุบัติเหตุจากการทำงานจึงมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนได้โดยตรง การที่นายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนไม่อาจนำมาใช้เป็นเหตุเพื่อปฏิเสธสิทธิของนางหนูมที่จะได้รับค่าทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน ศาลฎีกาจึงมีคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ

กองทุนฯ และสั่งให้กองทุนจ่ายเงินทดแทนที่นางหนูมยังไม่ได้รับจากนายจ้างครบถ้วน กรณีที่นางหนูมต้องทุพพลภาพ (กรณีตามมาตรา 18 (3)) เป็นรายเดือนๆ ละ 2,418 บาทเป็นเวลา 4 เดือน 20 วัน

คดีดังกล่าวสืบเนื่องมาจากการที่นางหนูม ไหมแสง ประสบอันตรายในระหว่างการทำงานเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ.2549 นางหนูมจึงยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนต่อสำนักงานประกันสังคม (สปส.) จังหวัดเชียงใหม่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่สปส. มีคำสั่งให้นายจ้างเป็นผู้จ่ายเงินทดแทน (คำสั่งที่ 1/2550 ลว.20 เม.ย. 2550 และคำสั่งที่ 2/2550 ลว.11 ก.ค. 2550) สองส่วนคือ หนึ่ง-ค่าทดแทนรายเดือนกรณีนางหนูมไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวัน (มาตรา 18 (1)) เป็นจำนวนเงิน 18,251.45 บาท (2,418บาท/เดือน x 7 เดือน 17 วัน) และสอง-เงินทดแทนรายเดือนกรณีนางหนูมต้องทุพพลภาพ (มาตรา 18 (3)) จำนวน 435,240 บาท (2,418 บาท/เดือน x 15 ปี) นางหนูมจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

อย่างไรก็ดีต่อมา นายจ้างซึ่งเป็นบริษัทรับเหมาก่อสร้างได้เสนอว่าจะจ่ายเงินก้อน ซึ่งนายจ้างสามารถหักส่วนลดได้อีกร้อยละ 2 ต่อปี ท้ายสุดนางหนูมได้รับเงินทดแทนตามมาตรา 18(3) เป็นจำนวน 362,796.72 บาท และจ่ายเงินทดแทนรายเดือนตามมาตรา 18 (1) เพียง 6,206.20 บาท (2 เดือน 17 วัน) จากนั้นนายจ้าง โดยยังขาดอีก 4 เดือน 20 วัน เมื่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนเห็นว่า นางหนูมได้รับเงินจากนายจ้างแล้ว ประกอบกับหนังสือเวียน ว.751 ได้กำหนดทางปฏิบัติว่าแรงงานต่างด้าวที่จะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทนได้จะต้องมีเอกสารแสดงตนคือหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว มีใบอนุญาตทำงาน และนายจ้างจะต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนตามกฎหมาย ดังนั้น นางหนูมซึ่งเป็นแรงงานต่างด้าวเข้าเมืองผิดกฎหมาย แม้จะขึ้นทะเบียนเป็นแรงงานที่ได้รับใบอนุญาตทำงานจากกระทรวงแรงงาน ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติประเภท ท.ร.38/1 โดยกรมการปกครอง จึงขาดคุณสมบัติ “ไม่มีสิทธิรับเงินค่าทดแทนรายเดือนส่วนที่ยังไม่ได้รับจากนายจ้าง” คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจึงมีมติ (คำวินิจฉัยที่ 401/2550) ให้จำหน่ายคำอุทธรณ์ของนางหนูมโดยอ้างถึงหนังสือ ว.751

นางหนูม โดยการสนับสนุนของมูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (มสพ.) จึงยื่นฟ้องต่อศาลแรงงานภาค 5 ในปี 2551 เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน และขอให้ศาลสั่งให้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน จ่ายเงินทดแทนจากกองทุน

เงินทดแทน จำนวน 12,045.25 บาท ที่นายจ้างจ่ายไม่ครบ ต่อมาศาลแรงงานภาค 5 พิจารณายกฟ้อง นางหนู่มจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ในคำพิพากษาศาลฎีกา สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังต่อไปนี้

1) นางหนู่ม มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนที่ยังขาดอยู่อีก 4 เดือน 20 วันหรือไม่

ศาลฎีกามีความเห็น ว่า แม้นางหนู่มจะยอมรับค่าทดแทนที่นายจ้างจ่ายให้ แต่นางหนู่มไม่ได้ถอนอุทธรณ์ที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนที่เรียกร้องให้กองทุนเงินทดแทนจ่ายเงินทดแทนที่ยังขาดอยู่ ศาลฎีกาเห็นว่า แทนที่คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนจะมีมติจำหน่ายค่าอุทธรณ์ สิ่งที่คณะกรรมการควรดำเนินการก็คือวินิจฉัยว่านางหนู่มมีสิทธิได้รับค่าทดแทนรายเดือนตามมาตรา 18(1) ที่นายจ้างจ่ายไม่ครบ หรือไม่ ซึ่งในความเห็นของศาลฎีกาแล้ว เห็นว่า นางหนู่มมีสิทธิได้รับค่าทดแทนที่ยังขาดอยู่

2) ประเด็นสืบเนื่องก็คือ นางหนู่มจะมีสิทธิเรียกให้กองทุนเงินทดแทนจ่ายค่าทดแทนส่วนที่ขาดนี้ หรือไม่

ศาลฎีกามีความเห็นโดยสรุปว่า นางหนู่มมีสถานะเป็นลูกจ้างตามพ.ร.บ.เงินทดแทนฯ แม้จะเป็นคนต่างด้าวที่เข้าเมืองมาโดยไม่ชอบ แต่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรมีใบอนุญาตทำงาน นางหนู่มจึงเป็นผู้ที่ได้รับความคุ้มครองตามพ.ร.บ.เงินทดแทนฯ และมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามหนังสือ ว.751 ส่วนประเด็นที่ว่านายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนนั้น ศาลฎีกาเห็นว่า การจ่ายเงินสมทบเป็นหน้าที่โดยตรงของนายจ้างตามพ.ร.บ.เงินทดแทนฯ หากนายจ้างไม่ดำเนินการ ก็จะต้องเสียเงินเพิ่มตาม (มาตรา 46) และรับโทษอาญา (มาตรา 62) โดยเป็นหน้าที่ของ สปส. (มาตรา 47) ที่จะต้องดำเนินการต่อนายจ้างที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่อาจนำมาใช้เป็นข้ออ้างปฏิเสธสิทธิของนางหนู่ม นอกจากนี้ ในพ.ร.บ.เงินทดแทนฯ ไม่มีบทบัญญัติใดมาจำกัดเงื่อนไขการเข้าถึงสิทธิในการได้รับเงินทดแทนว่าลูกจ้างจะต้องยื่นแบบเสียภาษีเงินได้ก่อน การที่สปส.จังหวัดเชียงใหม่ ออกคำสั่งปฏิเสธสิทธิของนางหนู่มที่ขอรับเงินทดแทน จึงเป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

3) ศาลฎีกาจึงพิพากษา ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน เฉพาะส่วนที่เงินทดแทนราย

เดือนมาตรา 18(1) ที่ยังขาดอยู่ 4 เดือน 20 วัน

ลูกจ้างทำงานบ้าน ได้รับการช่วยเหลือภายหลังถูก กล่าวหาว่าลักทรัพย์ของนายจ้าง



วันที่ 6 มกราคม 2559 โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ พื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร ได้รับแจ้งว่า นาง NU Yi ลูกจ้างทำงานบ้าน ชาวพม่า ถูกนายจ้างกล่าวหาว่าลักทรัพย์ของนายจ้าง ได้แก่แหวนทองคำ และให้ลูกจ้างทำงานให้กับนายจ้างเป็นระยะเวลา 7 เดือน เพื่อชดเชยมูลค่าแหวนที่หายไปมูลค่า 50,000 บาท หากลูกจ้างไม่ยอมนายจ้างจะดำเนินการแจ้งความดำเนินคดีกับลูกจ้าง ภายหลังจากเจ้าหน้าที่โครงการฯ ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว พบว่า เหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้น ภายหลังจากที่ลูกจ้างแจ้งความประสงค์กับนายจ้างว่าต้องการลาออกจากงาน แต่นายจ้างไม่ยินยอมให้ออกเจ้าหน้าที่โครงการฯ จึงได้ติดต่อไปยังนายจ้างเพื่อรับตัวลูกจ้างออกมา ทำให้นายจ้างแจ้งความดำเนินคดีแก่นาง Nu Yi แต่เนื่องจากไม่พบหลักฐานที่เป็นแหวนทองคำของนายจ้าง และลูกจ้างยินยอมให้มีการ X-Ray ร่างกาย เพื่อตรวจหาแหวนของนายจ้างที่โรงพยาบาลเอกชน ผลการตรวจไม่พบว่ามีแหวนอยู่ในร่างกายของลูกจ้าง นายจ้างจึงยินยอมให้ลูกจ้างลาออก และนาง Nu Yi สามารถเดินทางกลับประเทศพม่าได้

ทนายทนายแรงงานข้ามชาติ ได้รับเงิน ค่าปลงศพตามสิทธิประโยชน์ ของกฎหมายประกันสังคม



นายโซ แรงงานข้ามชาติ ได้เสียชีวิตลง เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2558 และภรรยาของผู้ตายได้นำศพของนายโซ ไปประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และเนื่องจากนายโซ เป็นผู้ประกันตนกับสำนักงานประกันสังคม จังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้น ทางเจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร จึงได้ช่วยเหลือภรรยาของนายโซ ยื่นคำร้องขอรับสิทธิประโยชน์ในส่วนที่เป็นค่าปลงศพกับ สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคม ได้ดำเนินการจ่ายเงินค่าปลงศพให้กับภรรยาของนายโซตาม กฎหมาย เป็นเงิน 40,000 บาท เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2559

แรงงานข้ามชาติได้รับเงินเยียวยา จากคู่กรณี ภายหลังประสบอุบัติเหตุ ทางรถยนต์



กรณีที่ 1

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร ได้นำนาย Zaw Zaw Aung แรงงานข้ามชาติ ที่ประสบอุบัติเหตุจากการถูกชนโดยรถจักรยานยนต์ เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บและรักษาตัวที่โรงพยาบาล หลังเกิดเหตุทางโครงการฯ ได้ช่วยเหลือแรงงานในการ

เรียกร้องค่าสินไหมทดแทนกับคู่กรณีที่สถานีตำรวจภูธร บางแก้ว และคู่กรณีสามารถตกลงกันได้โดยให้นาย Zaw Zaw Aung ได้รับเงินเยียวยาเป็นเงิน 15,000 บาท



กรณีที่ 2

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร ได้นำนาง Cho Mar แรงงานข้ามชาติ ที่ประสบอุบัติเหตุจากการถูกชนโดยรถจักรยานยนต์ เป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บและรักษาตัวที่ โรงพยาบาล เนื่องจากขาข้างขวาหัก แพทย์ต้องทำการผ่าตัด ใส่เหล็ก กระดูกซี่โครงร้าว และศีรษะแตก หลังเกิดเหตุ ทางโครงการฯ ได้ช่วยเหลือแรงงานในการเรียกร้องค่าสินไหม ทดแทนกับคู่กรณีที่สถานีตำรวจและคู่กรณีสามารถตกลง กันได้โดยนาง Cho Mar ตกลงรับเงินเยียวยาเป็นเงิน 60,000 บาท



กรณีที่ 3

วันที่ 7 มีนาคม 2559 เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร ได้นำนาง Khine Bu มารดาของนาย Khin Maung Saw แรงงานข้ามชาติ ที่ประสบอุบัติเหตุจากการถูกชนโดยรถจักรยานยนต์ เป็นเหตุ ให้เสียชีวิต หลังเกิดเหตุทางโครงการฯ ได้ช่วยเหลือมารดา ของแรงงานที่เสียชีวิตในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจาก บริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ จำกัด จำนวน 200,000 บาท และบริษัทเมืองไทยประกันภัย จำกัด (มหาชน) ที่ผู้เสียชีวิตได้รับการคุ้มครองจากบัตรเดบิตกสิกรไทย กรณี อุบัติเหตุทั่วไป จำนวน 122,680 บาท รวมจำนวนค่าสินไหม ทดแทนทั้งสิ้น 322,680 บาท

กิจกรรมที่น่าสนใจ



9 มกราคม เจ้าหน้าที่โครงการ ยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัด เชียงใหม่ ร่วมกับสหพันธ์คนงานข้ามชาติ จัดกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ ให้กับบุตรหลานของแรงงานข้ามชาติ จากพื้นที่อำเภอสารภี อำเภอสันกำแพง และอำเภอหางดง เข้าร่วม ณ ศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาแรงงานข้ามชาติ อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่



12 มกราคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด ร่วมกับเครือข่ายส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ (Migrant Rights Promotion Working Group-MRPWG) และ Ms.Hilly McGahan นักกฎหมายและทนายความชาวสหรัฐอเมริกา ลงพื้นที่ ศูนย์การเรียนรู้ปาระมี ตำบลแม่ปะ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อให้ ความรู้ด้านกฎหมายความรู้เรื่องการ แง้งเกิดและความสำคัญของใบแจ้งเกิด ให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1



14 มกราคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด ร่วมกับเครือข่ายส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ (Migrant Rights Promotion Working Group-MRPWG) และ Ms.Hilly McGahan นักกฎหมายและทนายความชาวสหรัฐอเมริกา ลงพื้นที่ชุมชนแรงงานข้ามชาติ ที่หมู่บ้านศิริราษฎร์ หมู่ 5 ตำบลศิริราษฎร์ อำเภอพบพระ จังหวัดตาก เพื่อให้ ความรู้ด้านกฎหมายแรงงาน และแลกเปลี่ยนสภาพปัญหาค่าแรงตามกฎหมาย มีแรงงานเข้าร่วมทั้งสิ้น 25 คน (ชาย 2 หญิง 23)

16-17 มกราคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด จัดประชุมคณะกรรมการคลินิกกฎหมายแรงงาน แม่สอด ครั้งที่ 20 โดยการประชุมได้มีการนำเสนอ สถานการณ์ของแรงงานข้ามชาติพื้นที่แม่สอด กิจกรรมที่ดำเนินโดยคลินิกกฎหมาย และการจัดแผนกิจกรรมหกเดือน จัดที่ โรงแรมซีเค ฮิลล์ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก



16-17 มกราคม เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพผู้นำ แก่คณะกรรมการของสหพันธ์คนงานข้ามชาติ (MWF) ในการดำเนินกิจกรรมได้มีการแลกเปลี่ยน

จุดอ่อนจุดแข็งของการทำงานของคณะกรรมการสหพันธ์ฯ ความต้องการสนับสนุนของแรงงานในการพัฒนาทักษะด้านการใช้คอมพิวเตอร์และภาษาไทย รวมทั้งการวางแผนการจัดกิจกรรมของคณะกรรมการสหพันธ์ฯ ได้แก่ การลงพื้นที่ชุมชนแรงงานข้ามชาติกลุ่มสหพันธ์ยังไม่เคยเข้าไปทำกิจกรรม การเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิของแรงงานในชุมชนแรงงาน และการสร้างเครือข่ายคนงานในชุมชน มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 16 คน (ชาย 13 หญิง 6)

25 มกราคม คุณโสภิส กันนะ รองประธานกรรมการมูลนิธิพระธรรมแสงเข้าเยี่ยมเจ้าหน้าที่สำนักงานโครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร และแลกเปลี่ยนแนวทางการให้ความช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ การส่งต่อคดี รวมทั้งการวางแผนความร่วมมือการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร





30 มกราคม เจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ ลงพื้นที่ชุมชนแรงงานข้ามชาติ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. เพื่อให้ความรู้ว่าด้วยนโยบายการขึ้นทะเบียนและการต่อทะเบียนของแรงงานแก่แรงงานข้ามชาติ มีแรงงานเข้าร่วมรับฟังจำนวน 41 คน (ชาย 29 หญิง 12)



30-31 มกราคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมเวที “ขบวนผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญ” เพื่อให้ผู้เข้าร่วมได้มีโอกาสพูดคุยในประเด็นสำคัญของรัฐธรรมนูญ จัดโดย ขบวนผู้หญิงปฏิรูปประเทศไทย ร่วมกับ UN WOMEN ณ อาคารรัฐสภา กรุงเทพมหานคร



2 กุมภาพันธ์ ตัวแทนเจ้าหน้าที่จากศูนย์ Rotary Peace Center จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมด้วยนักศึกษาจากต่างประเทศ เข้าเยี่ยมและแลกเปลี่ยนข้อมูล สถานการณ์ของแรงงานข้ามชาติพื้นที่ชายแดนไทย-พม่า ณ สำนักงานคลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด



5-7 กุมภาพันธ์ ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ ว่าด้วย “การใช้กลไกด้านสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติและการใช้กลไกตรวจสอบสิทธิมนุษยชน (UPR) ในการจัดทำรายงานสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน และกระบวนการนำเสนอรายงาน จัดโดย มูลนิธิศกยภาพชุมชน ณ จังหวัดเชียงราย



8-9 กุมภาพันธ์ ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมเวทีประชุมว่าด้วย “การทำงานร่วมกันเพื่อความ เป็นหนึ่งเดียว” เพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดทำรายงานภาคประชาสังคมว่าด้วยสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชน ภายใต้กลไกตรวจสอบสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ (UPR) จัดโดย UPR Info กรุงเทพมหานคร



15 กุมภาพันธ์ Ms.Yuuka Tazawa นักศึกษาปริญญาโท จากประเทศญี่ปุ่น และเป็นนักวิจัยแลกเปลี่ยนที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ พร้อมด้วย นายพิชญ์ พงศ์สวัสดิ์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ เข้าเยี่ยมและแลกเปลี่ยนข้อมูล สถานการณ์ของแรงงานข้ามชาติพื้นที่ชายแดน ณ สำนักงานคลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด

23 กุมภาพันธ์ ตัวแทนมสพ.เข้าร่วมประชุมในหัวข้อ Human Rights Dialogue on ICESCR and ICCPR จัดโดย สำนักข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน แห่งองค์การสหประชาชาติ การประชุมครั้งนี้ได้เปิดโอกาสให้ตัวแทนองค์กรภาคประชาสังคม ได้สะท้อนถึงสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย ภายใต้กรอบของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทาง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง และการหารือร่วมกัน ระหว่างองค์กรภาคประชาสังคมและตัวแทนเจ้าหน้าที่สำนักงานองค์การสหประชาชาติ รวมทั้งการนำเสนอประเด็นสำคัญ ในรายงานประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง โดยผู้แทนของกรมสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ณ สำนักงาน องค์การสหประชาชาติ



25-26 กุมภาพันธ์ ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการ ยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่และ สมุทรสาคร เข้าร่วมประชุมว่าด้วย “แนวทางการปฏิบัติตาม อนุสัญญาไอแอลโอ ฉบับที่ 87 และ 98” เพื่อหารือถึง ผลกระทบต่อกลุ่มแรงงาน เช่น กลุ่มแรงงานนอกระบบ แรงงานข้ามชาติ และสหภาพแรงงาน กรณีที่ไทยไปลงนาม รับรองอนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าว จัดโดย กระทรวง แรงงาน ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค กรุงเทพฯ



วันที่ 27-28 กุมภาพันธ์ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงาน ข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่อาสาสมัคร วิทยากรในหัวข้อที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านสิทธิมนุษยชน สิทธิแรงงาน และทักษะการพูดในที่สาธารณะ รวมทั้ง ความเข้าใจด้านหลักการสำคัญในการรวมกลุ่ม มีอาสาสมัคร เข้าร่วมทั้งสิ้น 16 คน (ชาย 11 คน หญิง 5 คน)



28 กุมภาพันธ์ เจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงาน ข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร จัดกิจกรรมให้ความรู้ว่าด้วยสิทธิ ของแรงงานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน สิทธิตามกฎหมาย ประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถยนต์ ให้กับแรงงานข้ามชาติ ชุมชนตลาดบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีแรงงานข้ามชาติเข้าร่วมรับฟัง การให้ความรู้ จำนวน 45 คน



29 กุมภาพันธ์ เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด ลงพื้นที่ชุมชนแรงงานข้ามชาติ ที่หมู่บ้านทุ่งทอง ตำบลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่แรงงาน ข้ามชาติ และแลกเปลี่ยนสภาพปัญหาของแรงงานข้ามชาติ ที่เป็นลูกจ้างทำงานบ้าน กรรมกรก่อสร้างและลูกจ้างตามร้านค้า ในการเข้าถึงค่าแรงตามกฎหมาย



6 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ และตัวแทนสหพันธ์คนงานข้ามชาติ (MWF) เข้าร่วมการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียม ยุติธรรมระหว่างเพศและเพื่อยุติความรุนแรงต่อหญิง เด็ก และกลุ่มหลากหลายทางเพศ (LGBT) จัดโดยเครือข่ายภาคประชาสังคม เพื่อความเท่าเทียมระหว่างเพศ ณ โรงแรมเซ็นทรา ดางตะวัน จังหวัดเชียงใหม่



6 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมเวทีการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “คนงานหญิง...วัยกลางคน...ความมั่นคงอาชีพและรายได้” โดยผู้จัดงานได้นำเสนองานศึกษาวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของคนงานหญิง ที่เป็นสาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งที่ต้องตัดสินใจทำงานในโรงงานสิ่งทอ และรายงานศึกษาพบว่า มีคนงานหญิงประมาณร้อยละ 40 ที่ยังไม่มีเงินออม จัดโดยมูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ และมูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท (FES) ณ โรงแรมเซ็นจูรี่ปาร์ค กรุงเทพมหานคร



7 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมเวทีเสวนาว่าด้วยเรื่อง “รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ จะปฏิรูปประเทศไทยได้จริงหรือ” เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่าร่างรัฐธรรมนูญ และข้อเสนอแนะจากผู้นำสตรีเกี่ยวกับทิศทางการปฏิรูปประเทศ จัดโดย ขบวนการผู้หญิงปฏิรูปประเทศไทย โครงการสตรีและเยาวชนศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเครือข่ายต่างๆ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์



วันที่ 8 มีนาคม โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ ร่วมกับเครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคม จังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมวันสตรีสากล โดยในงานได้มีการกิจกรรม อาทิ การเดินขบวนของกลุ่มเครือข่ายฯ การแสดงทางวัฒนธรรมของตัวแทนแรงงานข้ามชาติ การส่งเสริมสิทธิของเด็ก สตรี และผู้มีความหลากหลายทางเพศ และการอ่านแถลงการณ์



8 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่และสมุทรสาคร เข้าร่วมกิจกรรมวันสตรีสากล โดยในงานได้มีการจัดเวทีเสวนาทางวิชาการเรื่องความเสมอภาคระหว่างเพศ ความรู้ความเข้าใจเรื่องกฎหมายรัฐธรรมนูญ ประเด็นความรุนแรงต่อสตรี การเลือกปฏิบัติเพราะความเป็นเพศ รวมทั้งมีการเดินขบวนเพื่อยื่นข้อเรียกร้อง และการจัดแถลงข่าว จัดโดย เครือข่ายขบวนการผู้หญิงปฏิรูปประเทศไทย ณ กรุงเทพมหานคร



8 มีนาคม สมาชิกเครือข่ายส่งเสริมสิทธิแรงงานข้ามชาติ (Migrant Rights Promotion Working Group- MRPWG) และคลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด ร่วมกันจัดกิจกรรมเนื่องในวันสตรีสากล โดยมีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดตาก เป็นประธานกล่าวเปิดงาน และมีแรงงานข้ามชาติเข้าร่วมกว่า 500 คน โดยมีการเดินขบวนรณรงค์เพื่อส่งเสริมการให้ความสำคัญของสตรีและบทบาทของแรงงานสตรีข้ามชาติและสตรีทั่วโลก กิจกรรมจัดขึ้นที่ว่าการอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก



10 มีนาคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด เข้าร่วมกิจกรรมการป้องกันการค้ามนุษย์ จัดโดย องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) ณ สำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดตาก



11-13 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการทำงานร่วมกับเครือข่ายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเปลี่ยนสภาพปัญหา ข้อท้าทายด้านการทำงาน การส่งต่อการช่วยเหลืองานคดีระหว่างองค์กร และการจัดทำแผนการทำงานร่วมกัน จัดโดยเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนพื้นที่ภาคเหนือ

10 มีนาคม เจ้าหน้าที่ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) เข้าดูงานของโครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ พื้นที่สมุทรสาคร และได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเจ้าหน้าที่และการจัดเก็บข้อมูลว่าด้วยการรวมกลุ่มของคนงาน การจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรมและศาสนา ของแรงงานข้ามชาติชาวพม่า ในพื้นที่มหาชัยและจังหวัดใกล้เคียง



14-16 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมเวที “ร่วมกันนำเสนอรายงานสิทธิมนุษยชนผ่านกลไก UPR” ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ด้านนโยบาย สิทธิของแรงงานข้ามชาติ จัดโดย UPR Info ณ โรงแรม เอเวอร์กรีนเพลซ และสุโขศล กรุงเทพมหานคร



17 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (ALT) เข้าร่วมเปิดตัวโครงการ Combatting forms of work in The Thai Fishing and seafood industry การจัดงานครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาการทำประมงและกิจการต่อเนื่องประมงที่ผิดกฎหมายในประเทศไทย โดยมีการกำหนดกรอบการทำงาน นโยบาย และข้อกำหนดต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกิจการ



ประมงและกิจการประมงต่อเนื่องให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ที่ทางสหภาพยุโรปได้เรียกร้องให้ประเทศไทยเร่งแก้ไข ปัญหา จัดโดย องค์กรด้านแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ร่วมกับกระทรวงแรงงาน ณ กระทรวงแรงงาน



20 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ และสหพันธ์คนงานข้ามชาติ (MWF) จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมประชุมเครือข่ายแรงงานภาคเหนือ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการทำงานขององค์กร ด้านแรงงาน ในประเด็น 1.ความฝันและความหวังสำหรับ แรงงาน 2.วิธีที่จะทำให้ความฝันและความหวังนั้นเกิดขึ้น ได้จริง 3. ใครจะทำบ้างและทำอย่างไร ณ จังหวัดเชียงใหม่



20 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร เข้าร่วมสัมมนา “นโยบายรัฐบาลกับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับแรงงานข้ามชาติ” โดยมีนายอดิศร เกิดมงคล ผู้ประสานเครือข่ายประชากรข้ามชาติ และนายอาร์ักษ์ พรหมมณี อธิบดีกรมการจัดหางาน ร่วมรับฟังสภาพปัญหาเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนของแรงงานข้ามชาติ การถือบัตรของแรงงาน สุขภาพของแรงงาน และ ปัญหาอื่นๆที่เกี่ยวข้อง จัดโดย เครือข่ายเพื่อสิทธิแรงงาน (mwvrn) วัดเทพนรรัตน์ จังหวัดสมุทรสาคร



21-23 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการยุติธรรม เพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดเชียงใหม่ เข้าร่วมโครงการอบรม เรื่องลดการติดยาและการเลือกปฏิบัติในกลุ่มประชากรข้ามชาติ โดยผู้เข้าร่วมได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ดีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกปฏิบัติต่อบุคคลและวิธีในการจัดการเลือกปฏิบัติ และแลกเปลี่ยนความก้าวหน้าด้านการช่วยเหลือคดีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิมนุษยชน เช่น สิทธิในการเข้าถึงเงินทดแทนของแรงงานข้ามชาติ จัดโดย มูลนิธิคุ้มครองด้านเอดส์ (FAR) ณ โรงแรมเอป็น่า เฮาส์ กรุงเทพมหานคร



21-28 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการต่อต้าน การค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (ALT) เข้าร่วมอบรมหลักสูตร ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ การใช้แรงงานเด็ก และแรงงานบังคับ การอบรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์บนเรือประมง เพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและให้มีการฝึกการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่าง หน่วยงานภาครัฐและความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน จัดโดย ศูนย์บัญชาการแก้ไขปัญหา การทำประมงผิดกฎหมาย (ศปมผ.) และกระทรวงพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ณ โรงแรมดิวาริ จอมเทียน บีช รีสอร์ท จังหวัดชลบุรี



22 มีนาคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน แม่สอด เป็นวิทยากรบรรยายความรู้เรื่องกฎหมายเบื้องต้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองแรงงาน จัดโดย ศูนย์การเรียนรู้ The Passport Learning Center อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยมีนักเรียนของศูนย์ฯ เข้าร่วมรับฟังการบรรยายจำนวน 20 คน



23 มีนาคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด เข้าร่วมประชุมและบรรยายให้แก่กลุ่มนายจ้างสถานประกอบการ ในการจ้างแรงงานข้ามชาติอย่างถูกกฎหมาย ปี 2559 จัดโดยสำนักงานจัดหางาน ประจำพื้นที่แม่สอด จังหวัดตาก ณ โรงแรมควีนพาลาส



23 มีนาคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด ลงพื้นที่ชุมชนแรงงานข้ามชาติ ที่ชุมชนร่วมใจพัฒนา หมู่ 10 อำเภอแม่ปะ จังหวัดตาก เพื่อเยี่ยมแรงงานและให้ความรู้ด้านกฎหมายแก่แรงงานข้ามชาติ และแลกเปลี่ยนสภาพปัญหาของแรงงานข้ามชาติ ที่เป็นลูกจ้างทำงานทั่วไปและกรรมกรก่อสร้าง ซึ่งพบว่า แรงงานในชุมชนส่วนใหญ่ยังได้รับค่าแรงต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ

24 มีนาคม ตัวแทนเจ้าหน้าที่ โครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน (ALT) เข้าร่วมงาน “ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายกรณีแรงงานบังคับในภาคเกษตรกรรม” ในที่ประชุมได้มีการนำเสนอรายงานกรณีศึกษา คดีหมอสู่พัฒนา ซึ่งถูกดำเนินคดีอาญาและตั้งข้อหาที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ต่อแรงงานข้ามชาติชาวพม่า ที่มีการทำงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการให้ความสำคัญกับล่ามในการช่วยเหลือคดี จัดโดย สถาบันเพื่อความยุติธรรมแห่งประเทศไทย (TIJ) สำนักงานกฎหมาย เอส อาร์ และ โครงการความร่วมมือเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ประจำสหประชาชาติ (United Nation Action Against Trafficking in Persons-UN ACT) ณ กรุงเทพมหานคร



27 มีนาคม มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาร่วมกับ Solidarity Center (SC) จัดประชุมเชิงโต้เถียงว่าด้วยเรื่อง การดำเนินคดียุทธศาสตร์ในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน (Roundtable Discussion on Strategic Human Rights



Litigation) เพื่อนำเสนอแนวคิดว่าด้วยการทำคดียุทธศาสตร์ การทบทวนแลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินคดีด้านสิทธิมนุษยชนของไทย การแลกเปลี่ยนสภาพปัญหา ข้อท้าทายและการหาทางออกขับเคลื่อนคดียุทธศาสตร์ร่วมกันของทนายความ นักกฎหมาย และเจ้าหน้าที่องค์กรภาคประชาสังคม ณ โรงแรมชฎา กรุงเทพมหานคร



27 มีนาคม เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร ลงพื้นที่ วัดเทพนรรัตน์ จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อให้ความรู้ด้านกฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายประกันสังคม แก่แรงงานชาวพม่าที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยตามระบบ MOU



28 มีนาคม คณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงาน พื้นที่แม่สอด เข้าเยี่ยมทนายความและเจ้าหน้าที่สำนักงาน Burma Lawyer's Council (BLC) อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลการทำงานและความร่วมมือในการช่วยเหลือแรงงานข้ามชาติ



29 มีนาคม เจ้าหน้าที่คลินิกกฎหมายแรงงานแม่สอด เข้าร่วม โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อกำหนดแนวทางการจัดตั้งศูนย์ยุติธรรมชุมชน สาขาแม่สอด ประจำปีงบประมาณ 2559 จัดโดยสำนักงานยุติธรรมจังหวัดแม่สอด ณ.โรงแรมเซนทารา

29 มีนาคม เจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จัดกิจกรรมลงพื้นที่ชุมชนบริเวณหลังโรงแรมเชียงใหม่ภูคำ อำเภอเมือง เพื่อให้ความรู้และแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับนโยบายการต่อทะเบียนของแรงงานข้ามชาติ ซึ่งพบว่ามีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการทำงานใหม่ และกลุ่มที่ยังไม่มีเอกสารอนุญาตการทำงาน และมีความต้องการให้รัฐบาลไทยเปิดโอกาสให้แรงงานที่ไม่มีเอกสารได้สามารถขึ้นทะเบียนแรงงานได้อย่างถูกต้อง มีผู้เข้าร่วมทั้งหมด 41 คน (ชาย 29 คนและหญิง 12 คน)



30 มีนาคม-1 เมษายน ตัวแทนเจ้าหน้าที่โครงการยุติธรรมเพื่อแรงงานข้ามชาติ จังหวัดสมุทรสาคร เข้ารับการอบรมล่ามภาษาเมียนมาร์ จัดโดยกองต่อต้านการค้ามนุษย์ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ณ ห้องประชุมโรงแรมเดอะ ทวิน เทาเวอร์ กรุงเทพมหานคร

A review of human rights situation concerning trafficking in persons in 2014 and part of 2015



Therefore, it could be said that Thailand's major instruments for the prevention and suppression trafficking in persons and the protection of survivors of trafficking in persons have complied with international efforts to tackle trafficking in persons.

Nevertheless, according to the ranking of countries per the trafficking in persons report of the US State Department, Thailand has still been lumped in Tier 2.5 (Watch List), three years successively, the latter two of which we were even downgraded to the lowest Tier 3. It has direct ramification on the development of mechanisms to tackle trafficking in persons in the country. During both the Yingluck Shinawatra government and the Gen. Prayuth Chan-ocha government, an effort has been made to revamp the laws and to enhance their enforcement as well as to supervise the use

of discretion by the law enforcement officials when enforcing the laws and policies per the plans for the prevention, prosecution and enforcement of the law and the plans for the protection of welfares of survivors of trafficking in persons. Budgets have been earmarked to execute the plans including providing capacity building making the officials more capable and responsive to implement the plans.

In terms of the evaluation of action plans by the Thai state, reporting of progress and achievements of the implementations has been made save for the assessment of human rights

situation per the international obligations and domestic laws, particularly concerning trafficking in persons through forced labour or services.

Therefore, the Human Rights and Development Foundation (HRDF) by the Anti Labour Trafficking Project (ALT) has reviewed the principles, concepts and mechanisms used by states for the prevention of trafficking in persons, particularly in labour sector. We have reviewed criteria for the assessment of international obligations and domestic laws by pondering state mechanisms in various facets. Observations have been made to informed public of the situation per trafficking in persons each year as to how negative and positive developments having been made by the Thai state for the prevention, prosecution and enforcement of the law and the protection of welfares of survivors of trafficking in persons as obligated in the Constitution and domestic laws and international human rights obligations. We have focused on three major issues including the principles, concepts and mechanisms by the state for the prevention of trafficking in persons in labour sector, the principles, concepts and mechanisms by the state for the prosecution and law enforcement to suppress trafficking in persons in labour sector and the principles, concepts and mechanisms by the state for protection of welfares of survivors of trafficking in persons, the detail of which can be summarized as follows;

1. The principles, concepts and mechanisms by the state for the prevention of trafficking in persons in labour sector

Overall, regarding the principles, concepts and mechanisms by the state prevailing among law enforcement agencies, implements have been made as to the prevention of trafficking in persons in labour sector and there has been a tendency to seek collaboration from other agencies to reinforce law enforcement by the authorities. Also, an effort has been made to upgrade the protection of migrant workers vulnerable to become survivors of trafficking in persons in labour sector including through the development of Memorandums of Understanding

(MOUs) and the development labour protection standards such as the regulation of migrant workers in compliance with international labour standards, a joint collaboration with international organizations vis-à-vis the collaboration with labour networks and business sector.

Nevertheless, ALT has found exploitation in forced labour or services bears a unique characteristic. Such exploitation permeates in all forms of employment and at all scales. In Thailand, it pervasively exists in the employment of sea fishing and its downstream industry, and manufacturing sector. As a result, survivors of trafficking in persons in labour sector have been subject to the violations and exploitations through the employment regime and through being survivors of trafficking in persons as well. Therefore, the implementation of the prevention of trafficking in persons in labour sector should concentrate on improving the existing policies, laws and the employment regime making them comply with international human rights obligations, international labour standards and domestic laws

ALT have the following observations to make with regard to the situation of human rights regarding the prevention of trafficking in persons in labour sector.

1.1 The benefits of regulations imposed on migrant workers

ALT has found the effort to impose regulations on migrant workers by the government has not just reduced exploitation and prevented trafficking in persons, but it has initially allowed irregular and undocumented migrant workers to identify themselves with the state. This is useful for the concerned authorities to control and verify the migrant workers in order to know the number of migrant workers working in Thailand as workers and to integrate them into a protection system based on domestic laws and international obligations, just like workers in other sectors.

Therefore, such measures resonates the definition of the prevention of trafficking in persons cited in the Protocol and they also prove useful for minimizing the violation of labour rights since the

employees shall be issued with ID papers giving them more leverage when negotiating with their employers. They can also be implemented in parallel to the regulation of fishing boats.

In addition, overall the effort for the prevention of trafficking in persons in labour sector by the state has been well streamlined covering both the fishing labour and the fishing boats and it has incentivized good practice in fishing employment. The One Stop Service Center has been well designed to provide for clear, sustainable and flexible services. Viewed coupled with the improvement of the boat registration by the Department of Fisheries, it clearly indicates the number of fishing boats in actual usage in Thailand. This attests to a genuine effort by the Thai state to prevent trafficking in persons, particularly among migrant workers, and it has thus significantly given rise to the trafficking in persons outside Thailand territory.

1.2 The limitations of regulations imposed on migrant workers

Since the regulations imposed on migrant workers have been made at the policy level, there can be problems at the operational level. First, there is a lack of sustenance of the policies. The policies might have been put in place simply to serve the effort by the government to deal with immediate problems. The policies and measures therefore need to be further reviewed and improved. For example, ALT has found that given the limited time of preparation, officers at the operation level in each spot may fail to effectively verify the statuses of migrant workers who applied for registration. As a result, some migrant workers who had come to register themselves might have already been issued with work permits and the right to stay temporarily in Thailand. For example, the migrant workers who have been imported through the MOUs, some of them have also get themselves re-registered as migrant workers at the One Stop Service Center. It has thus given rise to the confusion for the authorities in terms of the verification of their identities since such migrant workers shall have been accorded with two statuses including migrants

workers granted with permission to stay temporarily in Thailand and the permission to work in Thailand temporarily.

In addition, ALT has found that the migrant workers who have registered themselves with the One Stop Service Center have been deprived of the opportunity to be educated about their rights per the 1998 Labour Protection Act and the 1979 Immigration Act since only the employers are the target group for such educational effort.

As for the exploitation of migrant workers by illegal agents, the problem still persists and agents have disguised themselves as employers to bring forth the migrant workers for registration. Even though the authorities have attempted to solve the problem by requiring the persons who bring the workers for registration have to have documents proving their status as either the employers or an authorized person, it has failed to prevent the problem entirely.

2. The principles, concepts and mechanisms by the state for prosecution and law enforcement to suppress trafficking in persons in labour sector

In terms of prosecution and law enforcement to suppress trafficking in persons in labour sector, it has been found that an effort has been made to integrate the collaboration among law enforcement agencies to minimize the trafficking cases and to enhance law enforcement to prevent the commission of such offences. The Royal Thai Police has taken the lead to carry out the investigations to bring to justice perpetrators of trafficking offences. Strategically, an effort has been made to increase the prosecution in order to prove the success in law enforcement starting in 2013 the investigations have been made to acquire evidence from the survivors and the agents who are wrongdoers. The number of prosecution as shown in the report of 2014 can attest to this fact.

Overall, the shift in the number of strategic prosecutions has reflected the principle upheld by the 2000 United Nations Convention against

Transnational Organized Crime (UNTOC) which sets out the framework for legal collaboration and international standards as to how to combat transnational organized crime. Thailand has acceded to and ratified the Convention along with the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, its additional instrument. The 2008 Anti-Trafficking in Persons Act and the 2013 Act for the Prevention and Suppression against Participation in Transnational Organized Criminal Groups have also been enacted in compliance with the Convention and its Protocol. The laws provide for the prevention, the investigation and the prosecution of offences per the Convention on four grounds including for having participated in the organized crime, laundering assets acquired by committing the offences, corruption and obstruction of justice process as well as the grave offences indicated by the Convention to carry maximum sentences of four years and upward and the offences of trafficking in persons should they have been conducted transnationally and involve organized crime. It focusses on the investigation and prosecution of trafficking offence perpetrators covering forced labour. The integration of

collaboration among law enforcement agencies in the country, particularly the Royal Thai Police and the Department of Special Investigation (DSI) has achieved some progress and it has led to the collaboration to suppress trafficking in persons outside the Thai territory while capacity building has been running theme in all government agencies to get prepared for more efficient suppression of trafficking in persons.

Nevertheless, ALT has found law enforcement officials have stumbled on obstacles at the operational level as a result of the legal provisions themselves and the use of discretion in enforcing the laws including the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act and other concerned laws. Such obstacles have impeded the effort by the state to deliver as per the international obligations, particularly the definition of trafficking in persons per Article 3(a) and the status of survivors of trafficking in persons per Article 7 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children as follows;

ALT have the following observations to make with regard to the situation of human rights regarding the prosecution and the law enforcement.



2.1 Limitations of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children since the Protocol fails to provide for a mechanism to monitor compliance of state parties and to report to the treaty committee or to the committee of experts, as provided for in other international treaties

Therefore, even though Thailand has both signed and ratified the Convention and promulgated domestic laws in its compliance, it is not obligated to report the situation of trafficking in person after the promulgation of domestic laws as elaborated in the Protocol for the monitoring and reporting of trafficking in persons by state parties.

2.2 Limitations of the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act

- The interpretation of the definition of the term “exploitation” By applying the definition of “trafficking in persons” per Article 3(a) in the Protocol to the term “exploitation” as an element of crime in Article 6, when a competent official, particularly an inquiry official, has to determine if a person has committed a trafficking offence or not, they have to focus on “specific intent” including the forms of exploitation as stated in Article 4 only. As a result, other forms of exploitation, apart from those specified in Article 4, such as debt bondage, could be interpreted as not compatible with the forms of exploitation provided for in the Article.

- The screening of survivors of trafficking in persons Even though the Thai state has placed the importance on the screening process to identify the potential survivors of trafficking in persons as indicated by the resolution no. 2/2014 made by the Committee for the Prevention and Suppression of Trafficking in Persons on 12 December 2014 which requires that all persons must be subject to the screening process to identify survivors of trafficking in persons, however, ALT has found the limitations in the screening process of potential survivors of trafficking in persons which have made the Thai state fail to achieve the objectives vested in both domestic laws and international obligations as follows;

- The duration of screening of survivors of trafficking in persons According to Article 29, the competent official is authorized to hold in custody a person who could be assumed to be a survivor of trafficking in persons for only 24 hours though the custody can be extended by judicial order, but not longer than seven days in total. But in reality, the duration seems to be insufficient to establish the truth and to acquire evidence including the verification of age of a person who could be a survivor of trafficking in persons using a scientific means or even the screening of such person.

- The limitations of the multidisciplinary team The multidisciplinary team is responsible for conducting the screening of a person who could be a survivor of trafficking in persons, in certain cases. But there is a lack of balance between the number of multidisciplinary team and the number of the persons to be subject to the screening. For example, there could be a couple members in the multidisciplinary team who are supposed to screen 100 persons and they have to manage to complete their task within the limited slot of time as well. As a result, the process has failed to properly establish as to who are the real survivors of trafficking in persons.

- Limitations of the persons subject to the screening There is a lack of understanding toward the protection process under the charge of the Ministry of Social Development and Human Security, particularly when the persons have been put in custody in a protection center for a long time awaiting the justice process and being unable to work to serve the purpose of their making the travel across the country in the first place. As a result, even though facts can be established that the persons are potentially survivors of trafficking in persons, they may tend to conceal or distort the information in order to be repatriated to their countries of origin. And even though some have been identified as survivors of trafficking in persons and damaged parties in the cases, they still refused to accept the protection and had opted for escaping from the protection center.

- Limitations of the use of the questionnaire for the screening of survivors of trafficking in persons

The questionnaire features closed-questions without room for the elaboration of the detail of the offences, i.e. the process of recruitment or the luring of the survivors of trafficking in persons and how the exploitation had been conducted, etc. Limitations of the use of the questionnaire could also make some survivors of trafficking in persons who had undergone a complicated form of trafficking to be missed out by the multidisciplinary team and might not be qualified as survivors of trafficking in persons.

2.3 Limitations of the prosecution of trafficking cases

As part of our work, ALT has been monitoring and observing the prosecution of trafficking cases in order to establish if the investigation and trial process as well as the remedies provided for the survivors of trafficking in persons have effectively helped to tackle the problem of trafficking in persons or not. Among the cases observed is the investigation of the trafficking syndicate conducted by police of the Kantang Police Station. Some observations regarding the case can be made as follows;

- The cooperation of survivors of trafficking in persons to provide information to the officials, particularly after the rescue operation and the giving of evidence during the further investigations by the police and other officials who have conducted the rescue operation to help the survivors of trafficking in persons from the crime scene, it has been found that some of them have failed to provide truthful information to the authorities fearing that they might have been put into the protection system as a result of which they might be prevented from doing their jobs and earning income.

- The efficiency of interpretation and the access to justice It has been found that in this particular case, the interpreter used during the screening process was in fact one of the survivors of trafficking in persons. Also, it has been found that the interpreter during the advance witness examination lacked the understanding of the work in fishing boat and as a result had failed to provide accurate interpretation.

- The prosecution of the captain and the agent Even though in this case, the police have successfully brought criminal charges against the captain and the agent for violating trafficking laws, but there is a loophole concerning the liability of the employer and the captain per the Ministerial Regulation no. 10 (1998)'s Article 3 which provides that an employer is the owner of the fishing boat who has used or has given consent to use the boat to conduct sea fishing for shared benefits. However, the legal provision excludes the owner or the fishing boat who has simply rented the boat out to someone else, and he himself has nothing to do with the fishing.

Therefore, the inquiry officials and the public prosecutor have compiled the evidence to prove in the Court that the owner of the boat had acted as the employer and had cooperated with the captain of the boat including having received or shared the benefits from the work of the employees or the survivors of trafficking in persons in this case.

3. The principles, concepts and mechanisms by the state for the protection of welfare of survivors of trafficking in persons

In terms of the welfare protection of victims of trafficking in persons, it has been found that apart from the effort by the Ministry of Social Development and Human Security to improve the protection center to better deliver for the protection of survivors of trafficking in persons including the provision of humanitarian and legal assistance, the Ministry as the in charge agency involving the assistance and protection of welfare of survivors of trafficking in persons has changed its strategies for care for the survivors of trafficking in persons from just providing immediate care and not having the follow up when the survivor has been repatriated to collaborating at the bilateral level with some countries including Myanmar and Laos to monitor and report the situation of survivors of trafficking in persons. Apart from ensuring the comprehensive protection of welfare of the survivors of trafficking in persons, it can help to prevent the persons from being revictimization as well.



Regarding the overall picture of welfare protection of survivors of trafficking in persons in 2014, it has been found that compliance has been made with the Protocol with regard to the welfare protection of survivors of trafficking in persons per Article 6 of the Protocol which provides that domestic legal or

administrative system in the state party must contain measures that provide to victims of trafficking in persons, in appropriate cases by providing for the physical, psychological and social recovery of victims of trafficking in persons, including, in appropriate cases, in cooperation with non-governmental organizations, other relevant organizations and other elements of civil society and the provision of legal or other measures to minimize the exploitation of all forms.

Nevertheless, ALT has found the Thai state has tended to place the importance to providing welfare protection of survivors of trafficking in persons simply to use them as witnesses in the judicial process rather than to treat them genuinely as

the damaged parties who deserve to receive comprehensive remedies and compensation as provided for in Article 6 of the Protocol.

Given a lack of clarity in the existing framework to provide for remedies to the survivors of trafficking in persons, particularly the migrant workers from Myanmar, Laos, Cambodia and the Rohingyas and given a lack of support to ensure the survivors of trafficking in persons receive appropriate remedies, some survivors of trafficking in persons have opted to refuse to cooperate with the officials at the protection center or the police. In some cases, ALT has found the survivors of trafficking in persons have made an attempt to escape from the center as well. Such limitations have given rise to obstacles for the Thai state to work to serve the international obligations, particularly the protection of survivors of trafficking in persons per Article 6 and status of survivors of trafficking in persons in the recipient state per Article 7 of the Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, as follows;

3.1 Limitations of the provision of assistance and protection for the survivors of trafficking in persons

Even though an upgrade has been made to all the nine Protection Centers of the Ministry of Social Development and Human Security to accommodate a larger number of survivors and they have been equipped with regular staff members including social workers, legal officers, and psychologists to care for the survivors of trafficking in persons throughout their living there, but based on our experience giving legal assistance to the survivors of trafficking in persons in some case, ALT has found that some survivors of trafficking in persons were not willing to receive the protection or to stay in the Protection Center since the beginning and some have escaped from the Protection Center while the case was going on. The reasons can be identified as follows;

- The survivors of trafficking in persons are not willing to receive the protection or to stay in the Protection Center since they do not trust and understand the assistance process and the protection of their welfare.

- Some survivors of trafficking in persons who had received the protection and had stayed in the Protection Center have escaped from Protection Center while the case was going on chiefly because they had to wait for long time during the giving of evidence to the police or the Court. Even though advance witness examination has been used to minimize the waiting time, it has failed to work in all cases.

In addition, there are other complications including a conflict among the survivors of trafficking in persons living in the Protection Center, their religious constraints, their getting bored of having to stay there while not being able to work and earn income, or their being threatened by the agents or people from outside, all of which have prompted them to decide to make the escape.

3.2 Limitations of the legal service management

At present, it is the Ministry of Social Development and Human Security which provides

for legal services to the survivors of trafficking in persons in various ways including by placing a result legal officer at the Protection Center or collaborating with NGOs to provide for legal representatives and a lawyer for the survivors of trafficking in persons. ALT has the following observations to make regarding the legal services;

- The efficiency of legal assistance provided by the state The Protection Center provides legal services to the survivors of trafficking in persons by assigning a lawyer or a social worker in some cases to investigate the facts and to coordinate with the police during the investigation only. Once the case has been indicted, the survivors of trafficking in persons shall be left with no legal representatives and thus no one can help to liaise between them and the public prosecutor.

- The efficiency of legal assistance provided by NGOs At present, there are only a few NGOs providing legal assistance including lawyer and attorney for the survivors of trafficking in persons. It fails to meet the demand of the survivors of trafficking in persons.

- The financial support for legal assistance ALT has found that whether the legal assistance is provided for by the state or NGOs, it has to face financial constraints including the fees for lawyers and other services to ensure the survivors of trafficking in persons have convenient access to the justice process. The more as the case drags on, the more the expenses. Meanwhile, both the state and NGOs cannot guarantee the successful prospects of the litigations. Therefore, the legal assistance has fallen short of being properly developed.

3.3 Limitations of the interpretation service

Regarding the efficiency and the number of interpreter which is lacking considering the need, i.e., interpreter for Myanmar and Rohingya languages, the Thai state has failed to tackle the issue. Almost all of the Protection Centers have to tap into help from NGOs or if it is urgently needed, they have to resort to help from unprofessional interpreters. Though the persons may be able to communicate in either Myanmar or Rohingya languages, but it is

likely that they may commit mistakes during the interpretation and communication with the survivors of trafficking in persons. The Protection Center which has attempted to hire a regular staff member to work as interpreter at the Protection Center faces the budgetary constraints. Also, it is quite common that a Rohingya interpreter cannot get along well with survivors of trafficking in persons who are Myanmar.

3.4 Limitations of the temporary stay in the Kingdom and the temporary permit to work

As known, the survivors of trafficking in persons are granted with the right to stay in the Kingdom temporarily. And if they are capable of work, i.e., they are able to communicate in Thailand and want to work, the Protection Center may coordinate with any entrepreneurs or employers to find the jobs for the survivors of trafficking in persons while awaiting the judicial process or while awaiting the repatriation. ALT has found the chance to work is a prime incentive to dissuade the survivors of trafficking in persons from making the escape and to persuade them to cooperate with the state.

3.5 Limitations of the claim for rights of the survivors of trafficking in persons

The survivors of trafficking in persons who are employed in any businesses are entitled to claim for their wages and other benefits per the 1998 Labour Protection Act. However, the survivors of trafficking in persons who are employed in fishing sector are exempted from this and they are subject to the Ministerial Regulation no. 10 (1998). But all the employees should be treated per the procedure provided for in the 1979 Act for Establishment of and Procedure for Labour Court. Some interesting legal issues can be noted as follows;

- Limitations of the 1979 Act for Establishment of and Procedure for Labour Court The process to claim wages of employees who have become survivors of trafficking in persons is an important part in their demand for their rights. These people are vulnerable and have been deprived of their leverage

to negotiate their collective bargaining and living condition. In fact, the survivors of trafficking in persons simply want to seek a better life and as a result they have been prone to become victims of the exploitation. Once they have become survivors of trafficking in persons, they are left in the condition they are not able to provide for themselves and have to wait for different procedures before the repatriation. Along the way, they have started to lose their confidence in their own potential. And during the justice process, if they may find it not possible to acquire their overdue wages or other benefits and they do not understand the reasons why so. Given the redundancy of the judicial process and the repatriation process, and since it cannot be established that they had had relationships as employees with their employers and have failed to obtain proper wages.

The prosecution of the trafficking offenders is undertaken separately per the types of case and the jurisdictions of the Court. The trafficking offenders can be indicted in criminal cases per the Criminal Procedure Code, the 1998 Anti-Trafficking in Persons Act with the Criminal Court and per the 1998 Labour Protection Act with the Labour Court. But it should be noted that the separation of the indictment in different courts have stemmed from the same action of exploitation by the trafficking offenders, particularly forced labour which is an intensive form of exploitation based on the relationship between employees and employers, more than in a normal case.

Therefore, the labour dispute settlement must not fail to acknowledge the fact. Though the labour dispute settlement in the Labour Court has been well established in terms of its intent and methods in order to seek an amicable ending between the employees and employers, ALT has found such methods cannot be applied in the trafficking cases in which the employees have also been a damaged party in a criminal case as well. The employees in such cases are not just an employee in a labour dispute case. And after all, the employees themselves were not willing to develop a relationship

as employees and employers in the first place. When the dispute settlement method is applied, the mediator and concerned officials may fail to acknowledge the facts and to acquire the understanding that the employees had been subject to forced labour and the fact has been neglected in the settlement process. This simply reiterates how the process fails to serve the purpose of Article 38 of the 1979 Act for Establishment of and Procedure for Labour Court.

- Limitations of the labour protection of sea fishing workers per the 1998 Labour Protection Act The Act in its Article 22 provides for protection of sea fishing labour and is related to the enforcement labour law. It does not provide for the exemption of the application of labour protection law. Instead, it simply allows employers in certain businesses including agricultural work, sea fishing work, the work of conveying or loading and unloading goods by sea-going vessels, home worker, transportation work and other work as prescribed in royal decrees may be prescribed in ministerial regulations as having labour protection that differs from that provided in this Act. As for other protections which are not specifically allowed, the employers are obliged to provide the protection to their employers as prescribed for in the labour protection law. The intent of the law simply provides for the flexibility of the application of the law suitable to the employment condition and the different kinds of work applied.

In addition, when reviewing the provision, we would find that only the clauses of labour protection can be provided different from what is provided for in the 1998 Labour Protection Act. Other aspects which do not concern labour protection cannot be prescribed for differently from the law. The interpretation of the provision has given rise to controversies if the promulgation of law by the executive power contravenes the primary law or not, for example, whether the definition of employer and wage is a contravention to the primary law or not. For example, according to the 1998 Labour Protection Act's Article 9, if the

employer intentionally withhold the payment of wage or the holiday pay without appropriate reasons, the employer is required to the employee a surcharge of fifteen percent per annum on the money unpaid during every seven-day period. But the Ministerial Regulation no.10 (1998) simply requires the employer to pay the surcharge of only five percent.

- Limitations of the protection of sea fishing workers per the Ministerial Regulation for the Protection of Sea Fishing Workers no. 10 (1998) Issued by the virtue of the 1998 Labour Protection Act, the Ministerial Regulation no. 10 (1998) currently provides for protection of sea fishing workers and has been issued by the virtue of Article 22 of the 1998 Labour Protection Act which prescribes that the Minister of Labour may issue a ministerial regulation to provide for labour protection differing from the 1998 Labour Protection Act. The intent of the law simply provides for the flexibility of the application of the law suitable to the employment condition and the different kinds of work applied. The Ministerial Regulation provides for protection of sea fishing workers excluding those enterprises which hire less than 20 employees. Also, it is not applicable to the fishing boats operating outside the Kingdom successively for over one year. It also allows the employer to employ a child younger than fifteen years of age in case his parent or custodian happens to work in the same boat as well or if one of the parents or the custodian of the child has given a written consent to do so, though the labour inspection shall be impeded in such cases.

In addition, the Ministerial Regulation fails to provide for labour protection in other important aspects including rest time, minimum wage, compensation, welfare and occupational safety. It does not cover the workmen's compensation and social security as well. There is no provision requiring the health examination prior to the work or prior to boarding to work in the boat, or any training or apprenticeship prior to boarding the boat. There is no requirement of the certificate of the

captain in compliance with the sea fishing labour protection of the International Labour Organization (ILO).

Nevertheless, the provision of labour protection in full compliance with the labour

protection standards of the International Labour Organization (ILO) is difficult since the ministerial regulation is an organic law and it cannot contain more content than what is provided for in the 1998 Labour Protection Act which is a primary law.

Report on The Review of Human Rights Situation Regarding Trafficking in Persons in Labour Sector in Thailand 2014 and part of 2015

รายงานประเมินสถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทยปี 2557
และบางส่วนของปี 2558



HUMAN RIGHTS AND DEVELOPMENT FOUNDATION (HRDF):
ANTI LABOUR TRAFFICKING PROJECT (ALT)

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา (มสพ.):
โครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน



For full report <http://hrdfoundation.org/?p=1476>

Why should the 2016 Human Trafficking Criminal Procedure Act be reviewed?

Promulgated by the National Legislative Assembly (NLA) on 24 May 2016, the 2016 Human Trafficking Criminal Procedure Act is a new law among other criminal procedure laws and it has drawn out many challenges regarding the Thai justice system. The law has been enacted as the Thai state emphasizes the need to process the trafficking offences more promptly in order to better suppress the trafficking syndicates and to prevent human rights violations in Thailand which may affect social stability at the national, regional and international levels. Nevertheless, some provisions of the Act may contravene the Rule of Law¹ and the principles upheld by the Anti-Trafficking in Persons Act. Once put into force, the Act may give rise to confusion in the Thai justice system due to the unanticipated and abrupt changes and it will create legal precedence involving the wrong treatment of trafficking offenders and may make the prosecution weaker.

It should be noted that the 2016 Human Trafficking Criminal Procedure Act has essentially changed from adopting the accusatorial procedure to the inquisitorial procedure. The drafters expected that such change should induce more prompt trial and the proactive investigation by shifting the burden of proof to the Court. But Thailand's justice process has traditionally hinged on the accusatorial procedure, if the inquisitorial procedure is to be adopted, there must be an overhaul of the system. For example, the judge quorum must be composed of at least one member to establish the truth and to conduct the "out of court investigation" in order

to acquire the information for adjudication. This will also affect the public prosecutors as they used to be taking the role of proving the guilt of the defendant, now they can only assist the Court and can merely convey the evidence from the investigation by the police. Therefore, in order to ensure the public prosecutors can further act in compliance with the inquisitorial procedure, they have to change their roles and work as a team with the police during the investigation and to corroborate the evidence prior to filing it with the Court. In addition, by transcending to the inquisitorial procedure, the right of the damaged party to participate in the prosecution of the defendant could be compromised. From being able to ask to be co-plaintiff of the case, they can now only demand compensations or only have the right to appeal the verdict.

Based on the above observations, the author has found if the inquisitorial procedure is adopted, the burden of proof shall lie with the Court. It can happen that the case might not be tried with sincerity and without impartiality of the Court toward the defendant. Also, the defendant shall be treated merely as an object of the proceedings in which case the presumption of innocence shall not be applied.² It could also deprive the defendant the right to be given the benefit of the doubt (*In dubio pro reo*). Even though the trafficking offence is a grave human rights violation, but the process to prove the guilt in the Court should still be conducted based on the principle of fairness and both parties shall be equal under the law in terms of the establishing of the truth and the Court must retain their impartiality.

¹ Rule of Law is key to ensuring that the justice process is conducted fairly and equally among the parties involved with the case

² Presumption of Innocence is provided for in Article 14 paragraph two of the ICCPR which states that "Everyone charged with a criminal offence shall have the right to be presumed innocent until proved guilty according to law." It has been incorporated into the 2007 Constitution's Section 39. .

The next observation is concerned with the status of the parties in the trafficking case. Since the trafficking offence bears direct impact on the body, liberty and is a gross human rights violation toward the damaged parties and concerned persons, it should be treated as a *Ma la Inse*³. In addition, according to the Criminal Procedure Code's Section 28(2), the damaged parties have the right to ask to become co-plaintiffs in the criminal case. Therefore, the damaged parties should have the right to become co-plaintiffs. But at present, some Courts have denied the right to be co-plaintiffs in trafficking in persons cases as the Courts deem it is an offence against the state. Therefore, the damaged parties are deprived of the right to have access to the justice process during the prosecution or during the advance witness examination per the 2008 Anti-Trafficking in Persons Act's Section 31. The provision only aims to acquire evidence from the damaged parties without expecting that they shall be entitled to the rights in the legal procedure. In some cases, even though the investigation by the police officials has not been completed, but a request has been filed with the Court to ask for the arrangement of advance witness examination in order to hasten the prosecution which may cause damage to the process. Also, no clear definition of the forms of exploitation has been made leaving it subject to the discretion and interpretation of the law enforcement officials. Such use of discretion may create problems which cannot be resolved during the trial. The 2016 Human Trafficking Criminal Procedure Act fails to address all these major issues. Worse, it features new provisions requiring more steps and requirements in the trial and this is not useful for solving the existing problems.

The last observation is the 2016 Human Trafficking Criminal Procedure Act had been drafted and vetted by the National Legislative Assembly (NLA) through its Standing Committee composed of representatives from the Office of the Prime Minister, the Courts, the Anti Human Trafficking Division (AHPD), the Bureau Against Trafficking in Persons and other government agencies involved with the suppression of trafficking in persons. But it has never been reviewed in a public hearing, even though public participation is very important, particularly for the promulgation of laws which restrict people's rights and liberties. To ensure the upholding of democratic rule, the Thai government should review all these concerned and address them prior to promulgating the Act.

In sum, to effectively address trafficking in persons, it is necessary to review the existing laws and new laws. An effort should be made to simplify the process of trafficking prosecution reducing any confusion. But the effort has to be made along with the attempt to explore the issues at the deeper level to ensure the comprehensive understanding. The delay of the existing trafficking prosecution cannot be attributed to the accusatorial procedure, but the enforcement of the law among those involved with the prevention and suppression of trafficking in persons from first stage through to the end. Based on the above observations, the Thai state should review the 2016 Human Trafficking Criminal Procedure Act to ensure that its content is in compliance with human rights principles and in order to set out the guidelines for effective solutions to trafficking in persons.

Mr. Papob Siamhan

The author

³ Mala Inse means an act which is inherently wrong by nature regardless of where it is committed, or at which time or by whom.



Descendant of a migrant worker receiving funeral expense from the Motor Vehicle Accident Victims Fund

On 25 January 2016, staff at the Mae Sot based Labour Law Clinic (LLC) has accompanied Mrs. Khin Dan Dawin, mother of Mr. Tan Saw Myint, 28 years, to retrieve the funeral expense from the Motor Vehicle Accident Victims Fund per the Motor Vehicle Accident Victims Act B.E. 2535 (1992) for 35,000 baht. Mr. Tan Saw Myint from Myawaddy, Myanmar, had been working in an agricultural farm in Ratchaburi. He died of motor accident on 1 November 2015 and the cremation took place on 4 November 2015.

The Chiang Mai Office of Welfare and Labour Protection ordering Perfetto to provide to 195 employees the amount of 5,969,455.44 baht as a result of the violation of the labour rights protection law

During 27-28 January 2016, staff from the Chiang Mai based Migrant Justice Program and representatives of the Migrant Workers Federation have led 406 migrant workers to the Chiang Mai Office of Welfare and Labour Protection to file their petition in the case that their employer, Perfetto Limited Partnership, and construction subcontractor, was accused of violating the worker rights per the 1998 Labour Protection Act. They have gone to submit the letter of petition to the Myanmar Consulate in Chiang Mai as well. After investigating the case and reviewing evidence submitted by the employees, the Chiang Mai Office of Welfare and Labour Protection has ordered the employer to provide to 195 employees their overdue wages, overtime wages, special severance pay in lieu of advance notice and compensation as required by the labour protection law for the amount of 5,969,455.44 baht and the Office has the Notification posted at the residence of the employer already.



As the employer has failed to act as instructed by the Office within the time limit, the employees have decided to seek justice through the Labour Court.

Migrant worker receiving compensation for occupational injury from the Workmen's Compensation Fund

Mrs. Soe Min Thu, a migrant workers from Myanmar, was an employee of Nisarath Plastic Co., Ltd., working in the line of pelletizing machine. He was injured during the course of work on 13 January 2016 as he was feeding plastic beads into the machine, his left leg got entangled causing it to be severed. After receiving the treatment from hospital, Mr. Soe Min Thu has applied for compensation from the Workmen's Compensation Fund from the Chiang Mai Social Security Office. According to the investigation of the SSO, Mr. Soe Min Thu was employed by the employer, but his employer had failed to pay contributions to the Fund. So the employer was instructed to pay a fine and to pay the overdue contributions.



On 25 March 2016, the SSO has finally decided that Mr. Soe Min Thu was eligible to receive the sum of 286,820 baht from the Workmen's Compensation Fund.

Migrant workers receiving help after being accused of involvement with a crime



On 26 March 2016, staff of the Chiang Mai based Migrant Justice Program has helped construction workers who were asked to build a pavilion on Khoa Ko Villa, Tambon San Phi Sua, Muang District, Chiang Mai, as they have not been paid their wages. The workers have decided to remove part of the wooden frames of the structure and later they have received a phone call from someone who claimed to be an official and summoned them to turn themselves in at the Mae Ping Police Station for causing damage to property and for theft of public property.

On 28 March 2016, staff of the Chiang Mai based Migrant Justice Program has thus contacted the community of leaders of Khoa Ko Villa and police at the Mae Ping Police Station. We were informed that no one had filed charge against the workers. The workers have thus reported the case to the police, though they did not want to hold the person who threatened them liable.

Eight years of the wait for justice Supreme Court affirming the status of ‘employee’ of the wheelchair bound Shan migrant worker, Nang Noom Maisaeng, who suffered severe injury from construction work, entitling her to access to the Workmen’s Compensation Fund



Yesterday (30 March 2016), the Labour Court Region 5 read the verdict of the Supreme Court (no.1558/2558) the case of Nang Noom Maisaeng who sued the Workmen’s Compensation Fund (WCF)’s 13 board members. Previously, the WCF’s board has decided to reject her request to have access to the Fund even though the Shan migrant worker had suffered an injury from her construction work while building a famous hotel in Chiang Mai. As a result, both of her legs become disable and she is permanently wheelchair bound. The WCF deemed she should have asked for compensation from the employer directly. Nevertheless, the Supreme Court determines that Nang Noom is an ‘employee’ per the 1994 Workmen’s Compensation Fund Act and as she has suffered an injury related to her work, she is therefore entitled

to compensation from the Fund. That her employer has failed to pay contributions to the Fund cannot be cited as a reason to deny her the right to have access to the Fund. The Supreme Court thus vacated the decision made by the WCF board and ordered the Fund to provide compensation to Nang Noom covering the outstanding monthly compensation her employer has failed to provide her for the disability she suffers (per Article 18 (3)) at the monthly installment of 2,418 baht for four months and twenty days.

In December 2006, Nang Noom Maisaeng suffered an injury from her work. She then requested for compensation from the Social Security Office (SSO) in Chiang Mai. The SSO officer instead instructed her employer to provide the compensation (the order no.1/2550 dated 20 April 2007 and the order no. 2/2550 dated 11 July 2007) covering two parts including

(1) for the missing monthly salary as she was unable to work for longer than three days consecutively (Article 18 (1) for the amount of 18,251.45 baht (2,418 baht/month x 7 months 17 days) and

(2) the monthly compensation for her disability (Article 18

(3)) for the amount of 435,240 baht (2,418 baht/month x 15 years). She appealed the decision.

Later, her employer, the construction subcontractor, has offered to pay her in lump sum, which can be used by the employer for deduction at 2% of his contributions per annum. Eventually, Nang Noom has received the compensation per Article 18(3) for the amount of 362,796.72 baht and the monthly compensation per Article 18 (1) for just 6,206.20 baht (2 months 17 days) from her employer, four months and twenty days less than what she should have been entitled to. As the WCF board deemed she has received the compensation from her employer already and coupled with the SSO’s Circular no. RS 0711/W751 which requires that in order to have access to the Fund, the migrant worker must be able to produce personal documents including a passport, or a document of an alien and a work permit and the worker’s employer must have paid the contributions to the WCF as required by law. Even though, Nang Noom was an irregular migrant worker, but she was registered and had work permit issued by the Ministry of Labour and registered in the TR38/1 civil registration system run by the Department of Provincial Administration, but she was disqualified

by the WCF board and “was denied access to the remaining monthly compensation her employer owed her”. The WCF board has also made a decision (no. 401/2550) to dispose of her appeal with regard to the Circular no. RS 0711/W751.

With support from the Human Rights and Development Foundation (HRDF), Nang Noom has filed the case with the Labour Court Region 5 in 2008 asking the Court to vacate the decision made by the WCF board and to instruct the board to provide her the compensation for the amount of 12,045.25 baht the amount of which is owed to her by her employer. The Court dismissed the case, and thus she appealed with the Supreme Court.

The verdict of the Supreme Court can be summarized as follows;

1) Whether Nang Noom is entitled to the remaining monthly compensation for 4 months and 20 days or not?

The Supreme Court deems that even though Nang Noom has previously accepted and received part of the compensation, but she has not withdrawn her appeal with the WCF board requesting for the remaining compensation. Therefore, the Supreme Court deems that the board, instead of disposing of the case, should determine if Nang Noom was entitled to the monthly compensation per Article 18(1) owed to her by the employer or not. The Supreme Court deems that Nang Noom is entitled to the remaining compensation.

2) In relation to that, whether Nang Noom has the right to oblige the WCF to provide for the remaining compensation or not?

The Supreme Court deems that Nang Noom was an employee per the definition set forth in the Workmen’s Compensation Fund Act. Even though she was an irregular migrant worker, but she was well registered and was issued with personal documents per the civil registration procedural law and had a work permit. Thus, she was entitled to the protection provided by the WCF Act and was entitled to the compensation from the Fund. She could not be disqualified by the issuance of the Circular no. RS 0711/W751. As to that the employer has failed to pay contributions to the Fund, the Supreme Court deems that the payment of the contributions is a direct responsibility of the employer per the WCF Act. Should the employer fail to make the payment, he shall be obliged to provide additional payment (Article 46) and subject to criminal liability (Article 62). The SSO is compelled (by Article 47) to take action against the employer

who fails to act according to the law and it could not be cited as a reason to deny the right of Nang Noom. In addition, no clauses in the WCF Act can be cited to restrict an employee’s right to have access to the Fund of by citing that the employee must have paid personal income tax, prior to the decision was made by the Chiang Mai SSO to deny the right of Nang Noom to have access to the Fund. Therefore, the Circular issued by the SSO was unlawful.

3) The Supreme Court decides to vacate the decision made by the WCF board, just for the part on the outstanding monthly compensation per Article 18 (1), for 4 months and 20 days.

Homeworker receiving help after being accused of stealing from her employer



On 6 January 2016, the Samut Sakhon based Migrant Justice Program was informed that Mrs. NU Yi homeworker, from Myanmar, was accused by her employer for stealing from them items including a gold ring. She was forced to work for seven months to pay for the lost ring which was worth 50,000 baht, and if she refuses to do so, the employer would report the case to the police. Our staff has made the investigation on this case and found that the incidence happened after the employee had told her employer that she wanted to resign as their worker. But the employer refused to let her go. Our staff has contacted the employer asking for the release of the employee. As a reprisal, the employer threatened to press charge against her, even though the ring could not be found anywhere and

Mrs. Nu Yi, the employee had agreed to be examined in an x-ray machine at a private hospital to prove her innocence. After she had undergone the x-ray examination and no rings was found in her body, the employer has then agreed to allow her to resign and she has returned to Myanmar.

Descendant of a migrant worker receiving funeral expense from the Social Security Fund



Mr. Soe, a migrant worker, died on 25 December 2015 and his wife has brought his body for the funeral rite. Since he was insured with the Social Security Office of Samut Sakhon, our staff at the Samut Sakhon based Migrant Justice Program has assisted his wife to apply for the funeral expense from the SSO. The money, 40,000 baht, has been paid to her on 7 January 2016.

Migrant worker receiving compensation after suffering motor accident



Case 1: On 19 February 2559, staff of the Samut Sakhon based Migrant Justice Program has accompanied Mr. Zaw Zaw Aung, a migrant worker, who was hit by a car and had been hospitalized, to

meet the person who hit him to negotiate about the compensation at the Bang Kaew Police Station. The other party agreed to provide 15,000 baht as compensation to Mr. Zaw Zaw Aung.



Case 2: On 19 February 2559, staff of the Samut Sakhon based Migrant Justice Program has helped Mrs. Cho Mar, a migrant worker, who was hit by a motorcycle and had been receiving treatment at the hospital as she broke her right leg. The doctor had to operate on her leg getting it fixated by steel plate and to treat her fractured ribs and head injury. The MJP has helped her to negotiate with the other party about the compensation at the police station and they agreed to provide her 60,000 baht.



Case 3: On 7 March 2016, staff of the Samut Sakhon based Migrant Justice Program has helped Mrs. Khine Bu, mother of Mr. Khin Maung Saw, a migrant worker who was hit by motorcycle and died. The MJP has helped her to ask for compensation from the Road Accident Victims Protection Co., Ltd. for 200,000 baht and from the Muang Thai Insurance PLC, as the deceased had registered himself with the Kasikorn debit card and was protected by that, for 122,680 baht. Altogether, the compensation comes to 322,680 baht.

Activities



On 9 January, the Migrant Justice Program (MJP) in Chiang Mai's officers, in collaboration with Migrant Worker Federation (MWF), held an event to celebrate the National Children's Day. The event was joined by migrant workers' children from nearby communities in Sarapee, San Kamphang and Hang Dong areas. It was held at the Migrant and Development Center (MLDC) in Sarapee district, Chiang Mai Province.



On 12 January, staffs of the Labour Law Clinic (LLC) in Mae Sod district, in collaboration with the Migrant Rights Promotion Working Group (MRPWG) and Ms. Hilly McGahan, a legal expert and a lawyer from the US, visited Paramet Learning Center, Mae Pa sub-district, Mae Sot district, Tak Province, to give information to students of Grade 7 about birth registration and the importance of birth certificate.



On 14 January, LLC staffs, in collaboration with the Migrant Rights Promotion Working Group (MRPWG) and Ms. Hilly McGahan, a legal expert and a lawyer from the US, had a field visit to Kirirat Community located at Moo 5, Kirirat subdistrict, Pop Phra district in Tak, to give information about labour laws and discuss problems related to wages. Twenty five workers - 2 males and 23 females - participated the session.

On 16-17 January, LLC's staffs held the 20th committee meeting at C.K. Hill Hotel in Mae Sod district, Tak Province. The meeting discussed about the situation of migrant workers in Mae Sod, past activities undertaken by the LLC and a 6-month plan was formulated.



On 16-17 January, the MJP – Chiang Mai held a leadership training for board of directors of the MWF. In the workshop they shared about the MWF's strengths and weaknesses; and voiced their need to be trained on computer and Thai language skills. Also, they collectively formulated a work plan for the MWF, which comprised outreach to new communities to acquire more membership; sharing information about labour rights and networking with workers in the communities. There were 16 participants: 13 men and 6 women.

On 25 January Ms. Sopit Kanna, Deputy Director of Phra Dhamma Saeng Foundation visited the MJP – Mahachai office in Samut Sakorn to share about experiences in providing assistance to migrant workers including case referral; and discuss about how to work together in the future.





On **30 January**, the MJP – Chiang Mai office visited a migrant worker community in Doisaket district, Chiang Mai province to share about policy on registration and renewal. There were 41 participants (29 men and 12 women).



On **30-31 January**, a representative of the MJP- Chiang Mai Office participated the forum “Women’s Movement and the Constitution” to discuss about essentials of the draft Constitution. It was organized by the Women’s Movement to Reform Thailand and UN Women at the Parliament House in Bangkok.



On **2 February**, representatives of the Rotary Peace Center, Chulalongkorn University led a group of foreign fellows to visit the LLC in Mae Sod to discuss and share about migrant workers situation along Thai-Myanmar border.



On **5-7 February**, representatives of MJP in Chiang Mai attended a workshop on “How to use UN human rights mechanisms and Universal Periodic Review (UPR) to report on human rights situation.” The event was organized by the People’s Empowerment Foundation in Chiang Rai Province.



On **8-9 February**, representatives of the MJP in Chiang Mai attended a forum on “Working Together for Unity” to ensure preparedness of civil society in making report on human rights situation under the UPR. The forum was organized by the UPR INFO in Bangkok.



On **15 February**, Ms. Yuuka Tazawa, a Masters student from Japan and a fellow researcher at the Faculty of Political Science, Chulalongkorn University; and Dr. Pitch Pongsawat, Assistant Professor at the same faculty gave a visit to the LLC, Mae Sot and had a discussion with LLC officers about the situation of migrant workers on the border.

On **23 February**, representatives of Human Rights and Development Foundation (HRDF) participated a forum on Human Rights Dialogue on ICESCR and ICCPR organized by OHCHR. The forum gave an opportunity for civil society to reflect on human rights situation in Thailand under the ICESCR and ICCPR; and to discuss with the OHCHR representatives. A delegate of the Rights and Liberty Department, Ministry of Justice presented the country's report on the ICCPR. This event was organized at the OHCHR office.



On **25-26 February**, representatives of MJP- Chiang Mai and Samut Sakorn participated in the public forum “Implementing the ILO’s Convention No. 87 and No. 98” to discuss about implications on informal workers, migrant workers and trade unions if Thailand ratifies the two conventions. The forum was held by the Ministry of Labour at Chao Phraya Park Hotel, Bangkok.



On **27-28 February**, the MJP in Chiang Mai conducted a workshop to raise understanding of migrant volunteer facilitators about human rights, labour rights, public speaking skills and the importance of organizing. There were 16 participants: 11 men and 5 women.



On **28 February**, officers of the MJP in Samut Sakorn organized a knowledge-sharing session to raise understanding about labour protection laws, social security entitlements and laws that protect victims of road accidents. Participants were 45 migrant workers from Bang Chalong Market Community, Bang Plee district, Samut Prakorn Province.



On **29 February**, LLC officers had a field visit to Tung Tong Community, Mae Sot sub-district, Mae Sot district in Tak Province to discuss about situation of migrant workers including domestic workers, construction workers and workers hired as vendors as well as their access to the minimum wage.



6 March, representatives of the MJP in Chiang Mai and the MWF attended a seminar-workshop to promote gender equality and to end violence against women, children and LGBT, organized by the Ending Violence Network at Centara Duang Tawan Hotel in Chiang Mai Province.



On 6 March, representatives of MJP – Chiang Mai office joined the forum “Women Labour...Middle age....Job and Income security?” It was presented that according to the research, level of education was a major reason behind women workers’ decision to work in a garment factory and up to 40% of women workers do not have saving. The forum was organized by HomeNet Thailand and the Friedrich Erbert Stiftung (FES) at Century Park Hotel in Bangkok.



On 7-8 March, a representative of MJP-Chiang Mai attended the forum “New Constitution: Genuine Reform in Thailand?” to analyze the essentials of the draft Constitution and make recommendations on direction of the country’s reform. The forum was organized by the Women Movement Reforming Thailand (We Move)



On 8 March, MJP – Chiang Mai office in collaboration with partners in Chiang Mai organized an event to celebrate the International Women’s day. The event included cultural activities, awareness-raising campaign on women, children and LGBT and reading of the coalition’s statement.



On 8 March, representatives of the MJP- Chiang Mai and Samut Sakorn offices joined an event to celebrate the International Women’s Day. The event involved a seminar on gender equality, constitutional laws, violence against women, gender discrimination, a demonstration to submit recommendations as well as a press conference. It was orgaznied by We Move in Bangkok.



On 8 March, members of MRPWG and LLC officers organized an event to celebrate the International Women's Day. An officer of the Social Development and Human Security Office served as a chair of the event, giving an opening speech. The event was participated by more than 500 migrant workers. There was a procession moving from the district office to Mae Sot Municipality office to promote women including women migrant workers' role. The event was organized at the Mae Sot District Office in Tak Province.



On 10 March, officers of LLC in Mae Sot attended a human trafficking prevention activity hosted by IOM at the Immigration Office of Tak province.

10 March, representatives of the Princess Maha Chakri Sirindhorn Anthropology Centre (Public Organisation) visited the MJP- Samut Sakorn Office to discuss about organizing migrant workers activities, cultural and religious activities of migrant workers in Mahachai and nearby areas.



On 14-16 March, a representative of the MJP – Chiang Mai office participated a platform "Working together to present the human rights situation through the UPR mechanism" to discuss

about policy and rights situation of migrant workers at Evergreen Place Hotel, Bangkok. The event was organized by the UPR Info at Evergreen Place and Sukosol Hotel in Bangkok.



On 11-13 March, representatives of the MJP- Chiang Mai office attended a workshop to discuss about promotion and protection of human rights, work challenges, case referral between organizations. Also, collaborative work plan among NGOs in the North was formulated.

On 17 March, representatives of the Anti- Labour Trafficking (ALT) participated in the opening of the project "Combatting Unacceptable Forms of Work in the Thai Fishing and Seafood Industry." The objective of the project was to address illegal fishing and seafood processing in Thailand through strengthening relevant policy and regulatory frameworks to be consistent with international standards,



as urged by the European Union. Organized at the Ministry of Labour, the event was a cooperation between the Ministry of Labour and the International Labour Organization (ILO).



On 20 March 2016, representatives of the MJP- Chiang Mai Office and the MWF had a meeting with the Northern Workers Network to discuss and share about each organization's works. Specific topics we discussed were: (1) dream and hope for workers (2) How can we make our dream and hope come true? and (3) Who will take action and how to go about it?



On 20 March, representatives of the MJP – Samut Sakorn Office joined a seminar on “Policies and Practices on Migrant Workers” led by Mr. Adisorn Kerdmongkol, the Migrant Workers Group Coordinator. Mr. Arak Prommanee, Director-General of Department of Employment joined the event to listen to problems concerning registration of migrant workers, card holding and statuses, migrant health and related problems. It was organized by the MWRN at Wat Tep Norarat in Samut Sakorn Province.



On 21-23 March, representatives of the MJP – Chiang Mai Office attended a training on addressing labelling and discrimination against migrant workers. The participants shared their experience in dealing with discrimination issues. MJP representative shared about HRDF's successful strategic litigation on migrant worker's access to the Workmen's Compensation Fund. The training was held by the Foundation for AIDS Rights (FAR) at Abena House Hotel, Bangkok.



On 21-28 March, representatives of the ALT participated in a training on prevention and suppression of human trafficking, child labour, and forced labour. Participants were instructed on what steps need to be taken when human trafficking, especially, with regards to fisheries sector, is identified in their locality in order to ensure efficient operation. Collaboration between government agencies and civil society organizations was highlighted. Organized by the Command Center for Combating Illegal Fishing (CCCIF) and the Ministry of Social Development and Human Security (SDHS), the event took place at Divari Hotel, Jomtien Beach Resort, Chonburi Province.



On 22 March, officers of LLC – Mae Sot were invited to be resource persons to provide information about legal basics and labour protection laws. It was organized by the Passport Learning Center in Mae Sot District, Tak Province. Twenty students participated the lecture.



On 23 March, LLC officers participated a meeting to give a lecture for employers and enterprises on how to ensure legal employment of migrant workers. The meeting was organized by the Employment Promotion Office, Mae Sot Branch, at Queen Palace Hotel.



On 23 March, LLC officers had a field visit to workers in Ruam Jai Pattana Community located at Moo 10, Mae Pa District, Tak Province, to give information about laws related to migrant workers and share situation of migrants who were wage workers and construction workers. It was found that most workers still received wages lower than the standard minimum wage.

On 24 March, representatives of the ALT attended the forum “Success Factors in the Protection and Assistance of Victims of Forced Labour in the Agricultural Sector.” The forum highlighted the case of Doctor Supat - who was prosecuted on criminal offences and trafficking of Myanmar migrants - to illustrate cooperative efforts. The forum also raised interpreters as key to the assistance for victims the case. It was organized by Thailand Institute of Justice (TIJ), SR Law and the United Nation Action for Cooperation against Trafficking in Persons (UN-ACT) in Bangkok.



On 27 March, HRDF, in collaboration with, the Solidarity Center (SC) organized a Roundtable Discussion on Strategic Human Rights Litigation. The roundtable involved discussion on concepts about



strategic litigation, sharing of experience on human rights strategic litigation in Thailand, and sharing of challenges and ways to move forward on strategic litigation as collaboration between lawyers, legal experts and civil society officers. The roundtable was organized at Chada Hotel in Bangkok.



On 27 March, representatives of the MJP – Samut Sakorn Office had a field visit to Wat Thep Norrarat in Samut Sakorn Province to share knowledge about labour protection laws, social security laws to Myanmar migrant workers who came to Thailand through MOU process.



On 28 March, LLC's executive committee and LLC officers visited lawyers and officers of the Burma Lawyers' Council (BLC) in Mae Sot District in Tak province to share work-related information and to establish future cooperation in providing legal aid for migrant workers.



On 29 March, the LLC officers participated in a seminar-workshop to formulate a guideline on establishing a community justice center in Mae Sot under the budget of the fiscal year of 2016. The workshop was organized by the Provincial Justice Office at Centara Hotel in Mae Sot.

On 29 March, the MJP – Chiang Mai Office and the facilitator group conducted a one-day community workshop at a worker housing behind Phu Come hotel to inform the workers about the renewal policy for those whose card will be expired on 31 March 2015. We found undocumented workers at the housing. They expressed their view that they were looking forward to the government's opening for registration so that they can work legally. There were 41 participants: 29 men and 12 women.



On 30 March – 1 April, representatives of the MJP-Samut Sakorn Office attended the workshop of Myanmar Interpretation, organized by the Anti – Human Trafficking Department, MSDHS at The Twin Tower Hotel, Bangkok.



บรรณาธิการ: นางสาวปรีดา ทองชุมนุญ และนางสาวภัทรานิษฐ์ เยาตำ
ติดต่อ: มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานกรุงเทพมหานคร
(เฉพาะโครงการต่อต้านการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน) 109 ซอยสิทธิชน
ถนนสุทธิสารวินิฉัย แขวงสามเสนนอก หัวขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ 02 277 6882 โทรสาร 02 275 4261 www.hrdfoundation.org
มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานจังหวัดสมุทรสาคร
93/200 หมู่ที่ 7 ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร 74000
โทรศัพท์/โทรสาร 034 414 087

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานจังหวัดตาก
14/12 ถนนประสาทวิถีเดิม ตำบลแม่สอด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 63100
โทรศัพท์/โทรสาร 055 535 995

มูลนิธิเพื่อสิทธิมนุษยชนและการพัฒนา สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
71 ถนนสนามกีฬาซอย 1 ชุมชนอุ่นอารีย์ ซอย 4 ตำบลศรีภูมิ
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200 โทรศัพท์/โทรสาร 053 223 077

Editor: Ms.Preeda Tongchumnum and Ms.Phattranit Yaodam
Contact: Human Rights and Development Foundation–Bangkok
(for the Anti–Human Trafficking Project only) 109 Soi Sitthichon,
Suthisarnwinichai Road, Samsennok, Huaykwang, Bangkok 10310
Tel. 662 277 6882 Fax. 02 2754261 www.hrdfoundation.org

HRDF, Samut Sakhon Branch Office

93/200 Moo 7, Ta Sai Sub–district, Muang District,
Samut Sakhon 74000 Tel/Fax 034 414 087

HRDF, Mae Sot District Branch Office

14/12 Prasart Witheederm Road, Mae Sot Sub–district,
Mae Sot District, Tak 63100 Tel/Fax 055 535 995

HRDF, Chiang Mai Branch Office 71 Sanamkeela Road, Soi 1,
Un–Aree Community, Soi 4, Sripum Sub–district, Muang District,
Chiang Mai 50200 Tel/Fax 053 223 077